

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwszą 75 ct., drugą 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Płohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

Henryka Sienkiewicza, powieść jubileuszową p. t.

„KRZYŻACY“

drukować będziemy w roku bieżącym.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył w dniu 21 kwietnia b. r. przyjąć na osobnej audyencyi nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego ministra rzeszypospolitej Zjednoczonych Stanów Brazylii, Bacharela Cyro de Azevedo, i odebrać od niego uwierzytelniające pisma.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem piśmie odręcznym z dnia 12 kwietnia b. r. nadać najmiłosiwiej naczelnikowi c. k. urzędu probierzczego w Krakowie, cechownicemu Leonardowi Lepszemu, złoty krzyż zasługi z koroną.

Pan Namiestnik zamianował i powołał do oficerów rachunkowych I. klasy Aleksę Romanyka z 4 pułku ułanów i Eugeniusza Logina z 41 pułku piechoty, oraz c. k. wachmistrza żandarmeryi Antoziego Palisę, c. k. kancelistami Namiestnictwa, i przydzielił Romanyka do służby w starostwie w Bóbrce, Logina do służby w starostwie w Kamionce a Palisę do służby w c. k. Namiestnictwie.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 27 kwietnia.

Mowa JE. Pana Ministra dr. Rittnera.

o projekcie reformy wyborczej.

(Dokończenie).

Zachodzi teraz pytanie, jak te dwie zasady, które, co właśnie wywiesić sobie pozwoliliśmy, przeważają w dzisiejszych prądach powszechnych, t. j.: po pierwsze zasada upowszechnienia prawa wyborczego, po drugie zasada zabezpieczenia reprezentacji interesów, są przeprowadzone w niniejszym projekcie reformy wyborczej. Co się tyczy rozszerzenia prawa wyborczego, nie ma pewnie w tej wys. Izbie wątpliwości, że w tym względzie posunął się Rząd tak daleko, jak tylko było można; a więc co do tego punktu nie ma właściwie opozycji. Co się tyczy drugiej zasady, reprezentacji interesów, jest to pytanie samo w sobie bardzo trudne i w rozmaitym duchu potrącano o nie tu w wys. Izbie. Pod tym względem mogą powołać się tylko na to, co Pan Prezes gabinetu wypowiedział po wniesieniu projektu. Rzecz to bardzo prosta. Przyznajemy bez wszelkiego, że reprezentacja interesów, jaką zawiera konstytucya austriacka, nie jest doskonałą, że przeto wymaga reformy. Ale reforma ta w dzisiejszych okolicznościach przeprowadzić się nie da, i zachodzi alternatywa: albo zaniechać w ogóle reformy wyborczej dla tego, że reforma reprezentacji interesów nie da się przeprowadzić, albo przeprowadzić reformę wyborczą w ten sposób, żeby reprezentacja interesów pozostawała nietknięta. Pan Prezes gabinetu przytoczył wówczas przyczyny, dla których Rząd stanął bezwarunkowo na tem drugim stanowisku.

Pozwólcie mi panowie, że zwrócę się jeszcze pokrótce ku dyskusji ogólnej. W dyskusji tej sprzeciwiono się z pewnej strony projektowi zasadniczo z tego punktu widzenia, że zażądano zniesienia kuryj interesów i upowszechnienia prawa wyborczego. Ze Rząd oświadcza się przeciwko temu, wypływa już z zasadniczego stanowiska, które wyłuszczyłem miałem zaszczyt. Pozwolę sobie tylko dodać jeszcze to, że Rząd sprzeciwia się temu nie tylko z tego powodu, że to w tej wys. Izbie może nie dałoby się przeprowadzić, lecz i dla tego, że Rząd oświadcza się bezwarunkowo przeciw zniesieniu reprezentacji interesów i żadną miarą nie mógłby przyłożyć ręki do takiego zniesienia reprezentacji interesów a zaprowadzenia powszechnego prawa głosowania. (Brawo, brawo).

A dalej pewien wielce szanowny pan poseł z czeskiej większej własności i tak samo pewien pan poseł z Galicyi wniósł zasadnicze zastrzeżenie przeciw projektowi w tym duchu, że w projekcie rządowym prawo Sejmów co do obsyłania Rady Państwa nie jest restytuowane w tym sensie, w jakim trwało aż do roku 1873. Szanowni panowie posłowie sami przyznali, że sprawy tej obecnie nie można traktować jako aktualnej. Ze więc mimo to oświadczają, iż przyjmują projekt niniejszy za podstawę dyskusji, zasługuje to na wdzięczne uznanie jako wyraz poczucia obowiązku, które z patryotyzmem zaparciem się samego siebie zawsze gotowe jest poddać własne zdanie dobru Państwa.

Pos. Russ także wytoczył szereg zarzutów przeciw projektowi, zarzutów, które właściwie należą do dyskusji szczegółowej; ale powiązał je niejako między sobą i przedstawił jako katele i korektury powszechnego prawa wyborczego, tak, że przynajmniej w ogólności trzeba mówić o nich w dyskusji ogólnej. Otóż pozwolilibym sobie wypowiedzieć zdanie, że pan poseł staje w pełnej sprzeczności sam z sobą. Przyznał, co ja oświadczyłem imieniem Rządu, że gruntownej zmiany pra-

wa wyborczego wogóle dziś przedsiębrać nie można, a jednak w wnioskach swych posuwa się tak daleko, że żadną miarą nie mogą odnosić się do samej tylko nowej ogólnej klasy wyborców, lecz zawisły od zupełnej przemiany postanowień prawa wyborczego w innych także klasach. Skoro szanowny pan poseł żąda n. p. zaprowadzenia cenzusu inteligencyi, nie może przecież żadną miarą przyznać, żeby ten cenzus obowiązywał tylko w ogólnej klasie wyborców i żeby analfabeta, którego się ma wykluczyć z ogólnej klasy wyborców był dopuszczony do wyborów w kuryi miejskiej lub wiejskiej. Tak samo ma się rzecz z wieczystymi spisami wyborców w jego rozumieniu; jeżeli bowiem dotychczasowe prawo reklamacyi naraz uregulowane być miało w ten nowy sposób tak, że w razie rozpisania wyborów wszelkie prawo reklamacyi byłoby zniesione, to czyż zmiana tak doniosła mogłaby być zaprowadzona tylko w jednej klasie wyborców? Albo czyż odmówienie dyet poselskich, co pan poseł zresztą wypowiedział tylko jako pomysł, nie jako wniosek, miałyby odnosić się tylko do nowej klasy wyborców? (Wesołość). Co się tyczy jego szczegółowych pomysłów, będzie w dyskusji szczegółowej, jeżeli pan poseł uczyni ten lub ów wniosek, sposobność pomówić o nich dokładnie. Tu zaznaczam tylko, że na zapowiedziany przezeń już w dyskusji ogólnej wniosek, co do sposobu, w jaki projekt rządowy rozwiązuje kwestyę pośrednich i bezpośrednich wyborów, Rząd zgodzić się nie może.

Zanim skończę, pomówię jeszcze o pewnej sprzeczności, która ujawniła się we wszystkich mowach. Z wielu a przeciwnych sobie stron twierdzą, że to, co niniejszy projekt reformy wyborczej ma stworzyć, jest tylko prowizoryum, stadyum przejściowem; z innej strony mówią, że przeznaczeniem projektu reformy wyborczej jest raz na zawsze zatamować ruch żądający reformy. Oba twierdzenia trzeba brać *cum grano salis*. Żadnemu dziełu ludzkiemu nie dostaje się w udziale trwałość wieczna,

52)

SEWER.

U PRUGU SZTUKI.

Z CYKLU: „TEATR.“

I.

(Ciąg dalszy).

W małym, schludnym domku, którego okna wychodziły na szumiącą rzekę i drżące w niebieskich przeźroczach góry, mieszkali w dwóch pokojach Ludka i Wielki dywan w saloniku i wielkie lustro, mówiły o pewnej zamożności. Dziunia patrzyła zdziwiona.

— Nie dziw się moja droga, wszystko, co tu widzisz, pochodzi od Celestyna. Gdyby nie on, dawnoby nademną wznosiła się mogiła, którą mi kopał Gąsior.

— Widujecie się często?...

— Właśnie wszystko wybornie jest ułożone. On tu u mnie nie był ani razu i nie będzie. Gdy nie występuje parę dni, a on ma czas, przyjeżdża, ja czekam na niego na stacyi i jedziemy sobie do Żegestowa, lub Krynicy, do Bardyowa, na Węgry....

— Tęskni za tobą, ty za nim — mówiła dalej Dziunia.

— Bardzo, spotykamy się spragnieni, zakochani i opowiadamy sobie historie naszych udzeń.

— Zawsze jest dla ciebie upragniony...

— I ja dla niego, a mam nadzieję, że mnie masz za uczciwą dziewczynę. O zdradzie więc nie ma mowy, wierzy mi, ja jemu!... Jestem wolna od podejrzeń, podglądai, plotek...

— Jesteś szczęśliwa? — zawołała Dziunia....

— Człowiek zany, rozumny, dba o mnie.... patrz w tak krótkim czasie, jaką moc przysłał mi książek!...

Dziunia chcąc ukryć wzruszenie a pchała ciekawością rzuciła się na książki, Hipolit nie kupił jej ani jednej! Uczuła różnicę i przepaść dzielącą go od Celestyna. Cień zadość, jak gaza przemykającej przez słońce chmurki, przesunął się w jej umyśle.

— Pierwszy raz w życiu — mówiła Ludka — czuję, że mi nieźle. I gdyby w „budzie“ były znośniejsze stosunki....

— Cóż w budzie — przerwała Dziunia. — Chciwość, zdzierstwo i do nich zastosowane wszystko.... Aleś ty głodna! Zrobimy sobie bał, poszłę po połędwie, kucharka usmarzy bifsteki, tymczasem przyjedzie mama z Cichym.

Pobiegła do kuchni wydać rozkazy, wróciła i mówiła dalej:

— A teraz ty moja Dziuniczko opowiadaj swoje przygody.

— Nie są ciekawe. W Rzeszowie w chwili, gdy się nam wybornie powodziło, przyjechał ojciec Hipolita z żandarmem i zabrał go. Hipolit małoletni.

— Oj ci amatorzy, to nasza plaga, a najgorsi.... małoletni. Nie pojmuję jak mogłaś się tak złapać?...

— Kochałam go — odparła krótko Dziunia....

— Te nasze głupie serca stają się zawsze przyczyną naszych nieszczęść — zawołała naiwna.

— Cóż robić, trudno je zmienić — odparła Dziunia.

— Trzeba się przynajmniej starać dobrze je umieszczać.

— To wszystko moja Ludko od losu zależy. Gdyby twój notaryusz nie był dobrym człowiekiem.

— Prawda, wszystko na tym świecie od losu, nawet talent od losu i łaski Pana Boga zależy! Przychodzisz z nim na świat.

— W tutejszej budzie są talenta?

— Zobaczysz i przekonasz się sama.

— Jest jaka bohaterka?

— Niby jest, ale jaka! Wiesz, że ja gram sentymentalne, a nawet tragiczki?...

Rozśmiały się razem.

— Mów dalej o aktorach — nalegała Dziunia.

— Ani jednego słowa, dopóki ich sama na własne nie zobaczysz oczy. Dziś nie ma przedstawienia, lecz jutro będziesz w teatrze i osądzisz.... Spójrzj przez okno jak tu ładnie! To nie Bochnia, chociaż ją powinnam za Celestyna błogosławić.

Otworzyła okno. Głęboko w dole rzeka szumiała, u jej brzegów wielkie pastwiska ożywione grupami wesołego bydła. Wiatr świeży, przesiąknięty wilgocią orzeźwiał.... Wpatrywały się z pewną rozkoszą i upojeniem w widnokrąg zakreślony rzeką i wyskakującymi na południu górami.

— Jakież masz nadzieje — rzuciła pytanie Dziunia.

— Nie myślę o przyszłości. Gdy Celestyn zostanie notaryuszem, a ja potrafię go przywiązać i utrzymać przy sobie, ha to będzie to, co Bóg da. Tylko jednej się rzeczy boję.

— Mów!

— Boję się, abym nie była dla niego za głupia. Dziś śmieje się z mej głupoty i nazywa ją naiwnością. Ale jak się przestanie śmiać, przestane być naiwną....

— A ja jaka głupia! — zawołała Dziunia — szczęściem, że mój amator nie żądał odemnie rozumu. Ludko dajmy sobie słowo i weźmy się naprawdę do książki, a zobaczysz co z nas będzie za miesiąc.

Na dziedzińcu ukazała się mama, obok niej Janek, za niemi rozpromieniony mistrz.

Dziunia wybiegła naprzeciw matki.

— Niech się mama niczemu nie dziwi — mówiła cicho — o nic nie pyta, wszystko później sama opowiem.

Nie było czasu na odpowiedź mamy, we drzwiach stanęła Ludka wyciągając ręce.

— Mama, Janek, Cichy.... przepraszam mistrz. Rozbite stado znowu się ściąga — wołała radośnie.

— Jest już kto w tutejszej budzie z naszych — spytała mama.

— Spodziewani Puchalscy.... wzięli ślub!

— Chwała Bogu, będzie przynajmniej w stadzie jedno prawdziwe małżeństwo.... i to coś znaczy.

— Siadajcie, mama na kanapie, panowie na fotelach, Dziunia obok mnie.

Mama rozglądając się miała ochotę dziwić się, lecz ostrzeżona milczała. Zastawiony stół budził wesołe myśli.

— I cóż? — rzuciła pytanie matce Dziunia.

— Mieszkanie mam, sliczne dwa pokoiki. A jaki widok niech Janek powie. Słychać z otwartych okien szum Dunajca. Odpoczniemy sobie?

— Umeblowane?...

— Nie, lecz raz przecie trzeba zostać porządnymi ludźmi, to jest mieć własne graty....

— Mamo w Sączu nie będziemy wiekować.

— Nie mięszaj się do rzeczy, na których się nie znasz — zakończyła dyskusję mama w chwili gdy skłująca wносиła półmisek.

(Ciąg dalszy nastąpi).

a szczególnie ustawa nosi już poniekąd zarodek śmierci w sobie, bo obliczona jest tylko na to, żeby czyniła zadość potrzebom swego czasu, a gdy zmienią się potrzeby społeczeństwa, wtedy i ustawa zmianie uległ musi. Windykować ustawie wieczystą trwałość byłoby szaleństwem. A więc w tym sensie ustawa niniejsza nie jest przeznaczona na wieczne czasy. Mówiąc tedy, że ustawą niniejszą chcemy wytworzyć pewną stałość, rozumiemy to zawsze tak, że ustawa obliczona jest na trwałsze stosunki i na czas, dopóki one potrwają. Jeżeli zaś wysnuwa się zarazem także wnioski o przyszłym ukształtowaniu prawa wyborczego, to prorokowanie w tym kierunku na wszelki sposób bardzo problematyczne. Nadmienię to jedno tylko: jakkolwiek postać przybiorą rzeczy w przyszłości, prawo wyborcze, ustawodawstwo wyborcze z pewnością niema w tym względzie wpływu tak decydującego, jak tutaj nieraz się twierdzi.

Jest mianowicie pewna przesada w tem, gdy się mówi, że ustawa niniejsza, zaprowadzając nową zasadę, stanowi pierwszy etap do powszechnego prawa wyborczego. Gdyby kiedykolwiek okoliczności tak się ułożyły, że prądy radykalne w ogóle wzięłyby górę, wtedy nie będzie potrzeba etapów do powszechnego prawa wyborczego, wtedy ono urzeczywistni się bez etapów. Jeżeli, czego się spodziewamy, bieg czasów przyniesie z sobą inny rozwój, skonsolidowanie usiłowań konserwatywnych, wtedy ustawa niniejsza z pewnością nie stanie na przeszkodzie rozwinięciu reprezentacji interesów. Jest to więc w tym względzie pesymistyczne pojmowanie rzeczy, gdy się mówi, że, gdy ci nowi posłowie wejdą do Izby, nastanie zupełna przemiana w Austrii. Dlaczego mielibyśmy przypuścić, że wybrańcy nowej kurii pójdą właśnie tylko z radykalnymi prądami? Dla czegoż mielibyśmy przypuszczać, że stanąwszy w tej Izbie, zmienią całe ustawodawstwo w swym duchu? Dla czegoż nie mielibyśmy raczej przypuszczać, że ta nowa kurja powiększy i wzmocni także stronnictwa umiarkowane? A jeśli tak będzie, wtedy może dojdziemy do tego, że w tych nowych posłach powitamy współpracowników na polu wielkich zadań reprezentacji ludności, które ją w naszych czasach czekają, żeby rozwinąć ustawodawstwo w duchu przyjaznym ludowi, w duchu godzącym antagonizmy. Jeśli do tego dojdziemy, wtedy główny cel niniejszego projektu reformy wyborczej będzie osiągnięty. (*Huczne brawa*).

Rada Państwa.

(CDLXXXII. posiedzenie Izby poselskiej).

(J. Gl.) Wiedeń, 24 kwietnia. (Koresp. Gazety Lwowskiej).

Prezydent Chlumecy zagają posiedzenie o godz. 11 m. 10.

Na porządku dziennym dalszy ciąg dyskusji szczegółowej nad projektem reformy wyborczej, mianowicie nad §. 1 noweli do ustawy o reprezentacji Państwa.

Pos. ks. Klun (z klubu Hohenwarta) motywując wniosek mniejszości, powiększenia liczby nowych posłów z 72 na 73, tak aby Kraina miała dwóch posłów w V. kurii oświadcza, że wnioskiem swym żąda nie łaski, lecz najprostszą sprawiedliwość. Liczba 72 nowych mandatów jest w projekcie rządowym fałszywie, a więc i niesłusznie rozłożona na kraje. Bardzo dokładnym obrachunkiem dowodzi mowca, że Czechom, Morawie, Dolnej Austrii i Górnej Austrii nadaje projekt rządowy za wiele mandatów, a to z krzywdą dla Galicji, która zamiast 15 mandatów powinna otrzymać 19, i Krainy, która zamiast 1 powinna otrzymać 2 mandaty. Pozostawiając Polakom obronę interesu Galicji, mowca przybiera w formę wniosku tylko postulat Krainy; żąda więc dla kraju tego drugiego mandatu; a ponieważ chce Górnej Austrii pozostawić trzeci mandat, jak Rząd projektu je, choć właściwie należą się jej tylko dwa, przeto dodaje do wniosku swego ustęp, aby zamiast 72 ustanowiono 73 mandatów w nowej klasie wyborców. Mowca wznawia pomysł wypowiedziany już w komisji, że z teraźniejszą reformą wyborczą powinno być połączone zniesienie kurii Izby handlowych, jako mającą rację bytu jedynie w niesprawiedliwym faworyzowaniu „liberalizmu“. Interesem stanu kupieckiego są już reprezentowane w kurii mieszczańskiej, jak to wynika z samej ordynacji wyborczej, która niektórym Izbom handlowym daje nawet po dwu posłów, a natomiast Izbom opawskiej, saleburskiej, insbuckiej, lublańskiej i t. d. daje osobnego posła. Zniesienie 21 mandatów Izby handlowych byłoby sprawiedliwe i wielce dogodne, bo wtedy pomnożyłaby się liczba członków Izby poselskiej nie o 73, lecz tylko o 52; Izba poselska stałaby się mniej obciążoną. (*Huczne brawa*).

Pos. Sil w długiej mowie czeskiej powtarza znane zastrzeżenie o prawie Sejmów obsyłania Rady Państwa, a następnie rozwodzi się o potrzebie powszechnego równego prawa wyborczego.

Pos. ks. Salvadori także jest zwolennikiem powszechnego równego prawa wyborczego, z którego wyszedłby parlament sprawiedliwszy dla narodów uciśnionych i nadający Rządowi więcej powagi; oświadcza jednak, że po upadku wniosku Slavika głosować będzie za projektem rządowym jako zbliżającym się do systemu powszechnego prawa wyborczego. Mowca schodzi na temat „uciemnienia“ Włochów w Tyrolu południowym i dopatruje się także w projekcie niniejszym uposłedzenia, które nie da się pogodzić z godnością ludu włoskiego. Zapowiada, że Włosi nie wejdą do Sejmu tyrolskiego, dopóki nie będzie im wymierzona sprawiedliwość.

Pos. Steiner (antisemita) zwalcza wnioski o pomnożenie mandatów dla Galicji i Krainy; usiłuje udowodnić, że owszem Dol-

na Austria jest pokrzywdzona już w teraźniejszej ordynacji wyborczej, a nowa krzywdą dzieje się jej w projekcie niniejszym. Czyni przeto wniosek: zamiast 9 dać Dolnej Austrii 12 mandatów nowych i w tym celu podwyższyc liczbę ogólną na 75 mandatów.

Pos. Foregger jest przeciwnikiem powszechnego równego prawa wyborczego, które, mierząc wszystkich, małych i wielkich, wykształconych i niewykształconych, jedną miarą, byłoby wręcz niesprawiedliwe. Mowca oświadcza się za projektem rządowym, a nie lęka się, iżby reforma dzisiejsza była etapem do powszechnego prawa wyborczego. Dla Niemczy nie spodziewa się mowca korzyści z tej reformy, bo Niemcy są zbyt rozbici; tylko socjaliści skorzystają, a jeszcze więcej antysemita. Gabinet hr. Badeniego święci dziś tryumf, do którego Niemcy mu dopomagają; aby tylko był wdzięczny i pamiętał, że Niemcom jątrzy się jeszcze rana celeska.

Pos. Sokol wywodzi na przemian po czesku i po niemiecku, że Czesi muszą pozostać w opozycji przeciwko każdemu Rządowi, dopóki nie zmieni się system rządowy w ogóle, i że na tem stanowisku musieliby stać z innych także krajów reprezentanci ludności, gdyby wychodzili z powszechnego, równego prawa wyborczego.

Prezydent wzywa mowcę, aby nie czytał. (*Głośne protesty z ław młodoczeskich: Mowca nie czyta!*). Przeciwnie — mówi Prezydent — mowca czyta słowo w słowo. (Pos. Purghart: To impertynencya!). Panie posle, proszę ten salonowy wyraz... (Pos. Purghart: Powtarzam, to impertynencya! — *Powszechnie oburzenie*). Nie dla tego, że ten wyraz do mnie się odnosi, lecz, że pan poseł ośmielił się użyć go w Izbie, przyzywam pos. Purgarta do porządku. (Pos. Purghart: Tak jest, to impertynencya! — *Ponowne powszechnie oburzenie. Głosy: Precz, precz, za drzwi!*). Pana pos. Sokola proszę mówić dalej, ale nie czytać. (Pos. Purghart: To impertynencya, posłowie coś takiego powiedziecie!). Ależ kochany panie Purghart, czyż nie sądzi pan, że wyraz ten jest tak niesłychany, iż niema zaprawdę słów na należyte skarcenie go, chociaż zapewniam Pana, że Prezydent nie może czuć się przez pana obrażonym. Panie posle Sokol, proszę mówić dalej.

Pos. Sokol zapewnia, że nie czytał. Prezydent odpowiada, że widział na własne oczy.

Pos. Rutowski wynurzywszy ubolewanie nad tem zajęciem i nad zniewagą wyrażoną Prezydentowi, której niema podobnej w parlamentarnem życiu narodów cywilizowanych (*huczne brawa*), przystępuje do rzeczy: Postępowaniem swoim Koło polskie dowodzi, że nie chce czynić opozycji projektowi, owszem dopomaga usuwać przeszkody, aby dotrzymać słowa, że jest za rozszerzeniem prawa wyborczego. Ale Galicja doznaje w projekcie krzywdy, która dawną krzywdę potęguje. Już w teraźniejszej ordynacji wyborczej nadano Galicji za mało mandatów, a ponieważ Rząd w pro-

jektwie niniejszym, wbrew charakterowi jego jako ustępstwa na rzecz powszechnego prawa głosowania, trzyma się tej samej metody podziału mandatów co w r. 1873 przeto powtarza się i powiększa krzywdą Galicji. Względem na siłę podatkową sprawa tutaj wrażenie, jak gdyby ukarać chciało Galicję za to, że dawniejsze rządy ekonomicznie jej upaść pozwoliły. Galicja powinna otrzymać 20 z pomiędzy 72 nowych mandatów. Koło polskie zamierzało z początku wnieść wotum mniejszości komisyjnej w tym duchu; nie uczyniwszy tego, zmieniło tylko taktykę, nie zmieniając, jak sądzi pos. ks. Klun, swojego stanowiska. Przychylił się do obrachunku pos. ks. Kluna, który każdemu krajowi strąca częśćką prawa reprezentacyjnego na rzecz pięciu małych kraików: Istrii, Tryestu, Gorycyi, Przedarulanii i Saleburga, bez czego kraiki te nie miałyby prawa do pełnego mandatu, Koło polskie czyni niniejszym wnioskiem o przyznanie Galicji nie 20 wprawdzie ale 19 nowych mandatów zamiast owych 15, które przyznaje jej Rząd, a spodziewa się po sprawiedliwości Izby, że wniosek ten będzie przyjęty. (*Huczne brawa z ław polskich*).

Pan Prezes gabinetu hr. Badeni: Ze względu na poprawki wniesione do artykułu I. pozwalam sobie oświadczyć co następuje: Rząd zaprojektował ogólną liczbę mandatów nowej klasy wyborców i rozkład jej na kraje po jak najdokładniejszym zastanowieniu się nad rzeczą. Zasady, któremi się powodował, są wyłuszczone w uwagach objaśniających, dodanych do projektu rządowego. W obradach komisyjnych roztrząsano tę sprawę także bardzo dokładnie, a komisya przyjęła projekt rządowy bez zmiany w tym względzie. Pozwalam sobie przeto, ponieważ Rząd musi obstawać przy uchwaleniu artykułu I. bez zmiany, upraszać wys. Izbę jak najusilniej, aby uchwaliła ten artykuł w projektowanym brzmieniu bez zmiany.

Pos. Purghart wygłasza po czesku ostrą mowę opozycyjną, poczem zaraz przewodniczący klubu młodoczeskiego pos. Engel oświadcza co następuje: Z niejednej strony starano się przedstawić głosowanie naszego klubu jako wy wpływające z pobudek nie wiążących się z rzeczą. Uważam za rzecz nie stosowną polemizować z własnymi kolegami klubowymi; poprzestaję na oświadczeniu, do którego upoważnił mię klub prawie jednomyślnie. Głosować będziemy z wszystkimi poprawkami, a jeśli by je odrzucono, za artykułem I. w formie projektu rządowego. Wiadomo, że postanowiliśmy w trzecim czytaniu głosować za całym projektem, jeżeli nie wyjdzie z drugiego zmienionym *in partibus*. Głosowanie to nie sprzeciwia się ani programowi naszemu, ani przedwyborczym odezwoom klubu; owszem zgadza się ono z naszym programem, z naszą przeszłością i z naszym przekonaniem. (*Objawy zgody z ław młodoczeskich*). Powodujemy się pobudkami wziętymi z rzeczy samej, które polegają na tem, że nie możemy brać odpowiedzialności za to, żeby 3,600,000 obywateli nadal także było pozbawionych pra-

6)

SPRZEDANA

OBRAZEK Z ALBAŃSKIEGO ŻYCIA.

III.

(Dokończenie)

Wiedziała jednak, że obawy jej były płonne, bo życie i wolność gościa należą do rzeczy świętych i niktby na niego ręki nie podniósł; ale gdyby tam zastała tych, którzy ją szukali? A czy miała prawo do otrzymania przytulki i kawałka chleba narażać tych, którzyby ją pożałowali, na zaciętą „wendettę“, której zasady mąż jej znał tak dobrze? Przypominała sobie to osmiolecie dziecko, które „trzeba było zabić“ według jego przekonania... Jest to rzeczywiście jedna z okrutnych niekonsekwencyi mieszkańców tego kraju: człowiek nie ma prawa odmówić gościnności zbiegowi, który o nią prosi, a z drugiej strony, w obec wrogów tego zbiega, podobna gościnność, choć przymusowa, równa się zbrodni. To też Mach wiedziała, że ludzie, którzyby ją przygarbneli, krwią swoją zapłaciliby za pomoc jej udzieloną. I szła dalej, bez celu; wiedziała, że bez celu!... Nadszedł wieczór i padła znudzona na deszczem zmoczonej ziemi; mokre włosy ciężły jej na głowie, z odzieży woda spływała; usnęła jednakże pomimo tego wszystkiego mocno, jak kamień.

Biedna Mach! gdy się obudziła, pustka tak straszna była wokoło, a las tak ciemny, że nie miała odwagi pozostać tutaj dłużej. Była przemarznięta do kości, zaczęła iść na ślepo w ciemnościach.

Rano niebo się rozjaśniało. Spotkała małą dziewczynkę, pasącą kozy i spytała ją o drogę do Scutari. Mach sądziła przez

chwile, że niebo nareszcie zlitowało się nad nią. Chciałaby dostać trochę chleba, mleka przynajmniej, ale dziewczynka nie miała nic z sobą; co do mleka, nie śmiała się napić koziego, żeby nie było znaku i żeby dziewczynka nie została posądzoną; wyrzekła się więc posiłku.

Mąż z swojej strony udał się w pogoń w kilka godzin po jej ucieczce i dla tego tylko jej nie znalazł dotychczas, że całkowicie z drogi zeszedł.

Kiedy znalazła się na dobrej drodze, poleciała się Bogu, bo rozumiała doskonale, że jeżeli byli na jej tropie, nie będzie mogła się wymknąć. Rzeczywiście ścieżka była wązka, trudna do przebycia; najczystszej widać się u stoku góry, na gruncie kruchym, odkrytym; można było widzieć ją z daleka i poznać, czy kto nią idzie. Przebyła jednak Kafia Malit i postępując za biegiem nowego potoku, który przechodzić musiała w bród co najmniej dwadzieścia razy, znalazła się na dolinie Harzi, gdzie przynajmniej zimna woda źródłana orzeźwiała jej pragnienie, przygłuszając głód.

Około południa była w Sakat koło Flet; tutaj musiała przechodzić koło „khanów“ i zauważyła, nie jednakże nie mówiąc, że ludzie śmieli się i pokazywali na nią; żaden jednak jej o nic nie pytał.

Doszła do Flet; dwa dni tylko, a nawet dzień jeden, szesnaście godzin drogi dzieliło ją od wybawienia. Była zupełnie wyczerpana, gdy przechodziła przez rzekę Bitze, aby wejść na skaliste wzgórze Ikalubstona. Wehodziła z wolna, zdyszana i tak osłabiona, że co chwila się potykała; aby wstać i iść dalej trzeba jej było nadludzkich wysiłków.

Nagle, zadrżała i zatrzymała się... zdawało jej się, że ziemi jej zabrakło pod stopami. Krzyk, wycie rozległo się w górze i odbiło się echem w przepaści bez dna, a potem wystrzał z jakiejś broni:

— Oto jest!

Kilku ludzi nadbiegło na krzyk pierwszego. Na ten widok odwaga i siła wróciła biednej

Mach; sto metrów mniej więcej dzieliło ją od napastników, którzy byli na przodzie, a teraz musieli wracać tą samą drogą. Mierzno do niej... zbiegła jak wiatr po ścieżce, na którą z takim trudem wychodziła, narażając się na rozbicie w kawałki; ale ponieważ oddech jej brakło, rzuciła się nagle w bok, pomiędzy skały, wiszące nad przepaścią i skryła się w krzak.

Wzrok górali bywa zwykle bystry; biegnąc za nią, nie tracili jej z oczu, a przedewszystkiem zwracali baczność uwagę na wazki przesmyk, po którym przebiegłby musiała, gdyby uciekała drogą do końca; nie spostrzegłszy jej, odgadnęli podstęp z jej strony i zwalniając biegu, śledzili każdą skałę, każdy krzak przy drodze. Wołali przeto, aby ją nastraszyć:

— Złapiemy ciebie bestyo głupia! złapiemy!

Głosy się zbliżały; serce jej bić przestawało: była zgubiona. Słyszała groźby, odgłos kroków. Prawie w tej samej chwili dwóje ludzi się ukazało. Ona, nieprzytomna prawie, rzuciła się z zamkniętymi oczyma ku przepaści, ale mąż szybkim ruchem porwał ją, powalił i trzymał w swojej mocy.

— Strigh, Jout! — czarownica, Juda, przekleśte stworzenie! — wołał.

Inni przybywali, mierzając okrzyki radości i zwycięstwa z jego przekleśtstwami. Ona się już nie opierała. Przywiązano jej ręce wzdłuż ciała; wycięto długi kij z drzewka rosnącego obok i położono go koło niej na ziemi. Podczas gdy jeden z mężczyzny wyrwał jej fular zmoczony cały, który jeszcze ukryć się starała i przywiązywał nim nogi jej do kija, mąż włosy jej okręcał z drugiej strony gałęzi.

Nadto wyczerpana, aby wyrzec choć słowo, jęczała cicho. Nareszcie dwóch wzięło dwa końce kija na ramiona, niosąc ją tak, jak cielę na sprzedaż.

Każdy odgadnie, że odtąd czekały ją nieustanne katusze. Mach została odniesioną do domu, z którego przed czterema dniami ucie-

kła. Jak ostatnia pociecha, wspomnienie Scutari stawało jej przed oczyma, ale niejasno, jak marzenie szczęścia: potem wszystko, wszystko się zatarko; wpadała w senność...

— Umieram! — myślała, ciesząc się tą nadzieją, która wkrótce stała się myślą jedyną: zanadto cierpiała. Chwilami zupełnie traciła przytomność.

Widząc tę biedną, wychudzoną twarz, zawsze piękną, ale tak smutną, z oczami, w których gorączka walczyła z rozpaczą, któżby jej śmierci nie życzył? Ktoby mógł poznać w niej ową śliczną dziewczynę wesołą uśmiechniętą, ze szczęściem rozlanem na całej twarzy, której szkice i portrety zdobyły album Paryżanina?

Koniec tej biedaczki był okropny; nie umarła. Musiała odpokutować niezamartą obrazę, jaką wyrządziła mężowi, uciekając od niego. Długo zostawała w zamknięciu i nareszcie, siła ją zwyciężyła. Nie wychodziła inaczej tylko obarczona najcięższymi workami i innymi ciężarami. Dopiero po sześciu miesiącach podobnej męki zdrowie straciła.

Przypadek sprowadził do Scutari w kilka miesięcy potem jednego z przyjaciół młodego Jana. Młody człowiek, znający historię Mach, sprowadził się do tego samego domu co Jan i natychmiast zasięgnął o niej wiadomości.

— Oto co się z nią stało — opowiadał właściciel domu — to czegośmy się dowiedzieli: Teraz cierpi na chorobę, której nazwy nie znam. Nie może siedzieć i co chwila pada na ziemię z dreszczem i podrzucaniem.

— To może epilepsya? — rzekł młodzieniec.

— Nie wiem; a jednakże została matką. Ale biedaczka nie miała szczęścia: córka się jej urodziła! Kiedy jej mąż się o tem dowiedział... zawołał: Oto suka! po tem wszystkim co mi zrobiła, nie mogło mi się nie gorszego zdarzyć.

Brak strony 3

Brak strony 4

anyż — do —, kukurudza stara — do —, nowa 5 — do 5-50, chmiel — do —, spirytus gotowy — do —, na termin — do —, Waranty — do —.

Uspokobienie spokojne.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 15go kwietnia do 23go kwietnia b. r. bez opłaty akcyzowej. Pszenica stara — do —, nowa 7-50 do 7-70, żyto stare — do —, nowe 6-25 do 6-65, jęczmień browarny 5-25 do 6—, pastewny 4-85 do 5-05, owies 5-75 do 6-10, hreczka 7— do 7-50, kukurudza zeszlorzona 5-50 do 6—, nowa 5— do 5-30, proso — do —, groch do gotowania 5-65 do 7-70, groch pastewny 5— do 5-50, fasola — do —, bobik 4-30 do 4-70, wyka 4-60 do 5-50, kokonicyzna 28-50 do 40-50, konicyzna biała n. 35— do 50—, anyż rossyjski — do —, anyż płaski — do —, kminek — do —, rzepak zimowy nowy 8-60 do 9-15, rzepak nowy — do —, stary — do —, lnianka — do —, nasienie lniane — do —, soczewica — do —, rzepak zimowy — do —, nasienie konopne — do —, chmiel nowy — do —, nafta zwykła 16— do 17— salonowa 18— do 19—, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, bez podatku konsumcyjnego 13-10 do 13-40.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął w sobotę o godzinie 10 przedpołudniem Pana Prezydenta Ministrów hrabiego Badeniego na specjalnej audyencji.

W obiedzie, który w dniu 24 b. m. odbył się u P. Prezydenta Ministrów hr. Badeniego, wzięli udział z posłów polskich pp.: prof. Piętań, hr. Potocki, prałat ks. Ruczka i p. Rutowski.

Oprócz Pana Ministra handlu barona Glauza i Pana Ministra kolei żelaznych Guttenberga, otrzymali godność tajnych radców także członkowie gabinetu węgierskiego, ci mianowicie, którzy godności tej dotychczas nie posiadali; to jest ministrowie: sprawiedliwości Aleksander Erdely, oświaty Juliusz Wlassics, skarbu Władysław Lukacs, handlu Ernest Daniell i rolnictwa dr. Ignacy Daranyi.

Deputacja oficerów Kexholmkiego pułku rossyjskiego odjechała w piątek wieczorem z Wiednia. Deputacje gwardyjskiego pułku dragonów angielskich przyjmował w sobotę ambasador angielski w Wiedniu sir Monson obiadem, na który przybył także Najd. Areyksiąże Ludwik Wiktor.

Prasa słoweńska zajmuje się żywo kwestyą wstąpienia partii Ferjancica napowrót do klubu hr. Hohenwarta. Przez upadek koalicji ustał powód rozdwojenia wśród posłów słoweńskich.

Węgierska deputacja kwotowa odbyła w sobotę posiedzenie, na którym byli obecni także prezes gabinetu hr. Banffy i minister skarbu Lukacs. Referent dr. Falk przedłożył nuncyum węgierskiej deputacji, mające być odpowiedzią na nuncyum austriackiej deputacji kwotowej. Po dłuższej dyskusji komisja przyjęła referat sprawozdawcy. Nuncyum austriackie i odpowiedzi deputacji węgierskiej, będą, jak dowiaduje się węgierskie Biuro korespondencyjne, ogłoszone równocześnie w Budapeszcie i w Wiedniu prawdopodobnie w środę.

Węgierska Izba magnatów przyjęła w sobotę jednogłośnie ustawę, tyczącą się obchodu tysiąclecia.

Ponieważ znowu pojawiły się pogłoski o przesileniu kancelerskim w Niemczech, przeto *Berliner Tageblatt* zaprzecza im. Wprawdzie ks. Hohenlohe — pisze ten dziennik — jest zniechęcony pewnymi zakulisowymi zajęciami, jak n. p. biernym oporem, stawianym projektowi poddania wojsk kolonialnych władzy kancelarza; w każdym jednak razie żadne niespodzianki nie nastąpią w najbliższym czasie.

Wedle dzienników berlińskich cesarz Wilhelm zajmuje się żywo sprawą pojedynków. Słychać, że oficerskie sądy honorowe mają uleść znacznej zmianie.

W Petersburgu toczą się rokowania co do reorganizacji sztabu generalnego. Szef sztabu ma wprost znosić się z carem i mieć roz-

strzygający głos we wszystkich sprawach tyjących się armii, podczas gdy minister wojny ma kierować wyłącznie sprawami administracyjnymi wojska. Projekt ma wejść w życie w jesieni po dymisji obecnego ministra wojny Wannowskiego.

Książę Ferdynand bułgarski, bawiący obecnie w Paryżu, złożył w sobotę o godzinie 3 popołudniu oficjalną wizytę prezydentowi republiki p. Faure. Przyjmowano go z honorami wojskowymi a oddział kirasyerów eskortował jego pojazd. O godzinie 5 popołudniu oddał p. Faure wizytę księciu. Książę ofiarował prezydentowi wielką wstęgę bułgarskiego orderu Aleksandra. Podczas wizyty w pałacu Elizejskim, podczas której asystował p. Bourgeois oraz towarzyszący księciu Ferdynandowi ministrowie bułgarscy, książę miał na sobie insygnia wielkiego krzyża Legii honorowej.

Książę odwiedził także prezydenta Izby posłów Brissona i p. Bourgeois, który dał wczoraj na jego zesze obiad.

Ks. Ferdynand bułgarski przybędzie do Berlina dnia 29 b. m. Okoliczność, że udał się pierw do Paryża nie ma, jak zapewniają z kół oficjalnych, żadnego politycznego znaczenia, lecz tem się tłumaczy, że cesarz Wilhelm dopiero około 29 b. m. powróci do swej stolicy.

Książę przed wyjazdem z Petersburga nadał między innymi order Aleksandra I. klasy oberprokuratorowi synodu Pobiedonoscewowi i generałowi Czernajewowi, a order zasługi cywilnej redaktorowi *Praw. Wiestnika*, Słuczewskiemu, redaktorowi *Nowoje Wremia* Suworinowi i redaktorowi *Nowosti* Notowiczowi.

Berl. Tageblatt donosi z autentycznego źródła, że francuski ambasador w Berlinie Herbette, opuści zajmowane stanowisko we wrześniu. Dziennik podaje jako przyczynę tego ustąpienia, iż gdy cesarz Wilhelm wstawił się u ambasadora za zatrzymaniem odwołanego *attaché* wojskowego, Granceya, Herbette miał odrzec: — Najjaśniejszy panie, chcę pozostać panem we własnym domu. Cesarz Wilhelm zmienił temat, a po chwili przerwał rozmowę. Odtąd stanowisko Herbette'a było zachwiane.

Watykański korespondent *Polit. Corr.* donosi: W sprawie ośmiu wakujących francuskich biskupstw, przyszło między Stolicą św. a rządem francuskim do zupełnego porozumienia. Biskupi będą prekonizowani na najbliższym konsystorzu. W sprawie mianowania nowego kardynała francuskiego, nie zapadła jeszcze dotychczas decyzja.

Do *Pol. Corr.* donoszą z Rzymu, iż wiadomość, jakoby Papież zamierzał ofiarować w tym roku złotą różę enoty księżnej Maryi Ludwice bułgarskiej, nazywając w kolach watykańskich bezpodstawną.

Parlament włoski zbiera się jutro, we wtorek, na nowo.

Z Rzymu donoszą, że rokowania pokojowe z Menelikiem dla tego się rozbiły, ponieważ Menelik przyjął wprawdzie od Włoch zrzeczenie się protektoratu nad Abisynią, nie chciał jednak zobowiązać się, że nie przyjmie protektoratu żadnego innego państwa. Oprócz majora Salsy, miał Menelik uwiecznić w swoim obozie także drugiego posła, który miał prowadzić układy pokojowe, gen. Mazze. Major Salsa — jak twierdzi dziennik *La Sera* — doznał w obozie Menelika jak najgorszego przyjęcia i musi znieść rozmaite upokorzenia. Menelik miał nadto zagrozić, że każe go rozstrzelać, jeśli Włosi posuną się o krok naprzód.

Dzienniki Crispiego twierdzą, że Rudini przekonał się już teraz o konieczności prowadzenia dalszej wojny z Menelikiem. Położenie więc jest to samo, jakie było za Crispiego.

Z Massawy donoszą, że w tych dniach oczekiwane są ważne starcia. Wiadomości o złem traktowaniu jeńców w niewoli abisyńskiej potęgają we Włoszech powszechnie rozdrażnienie przeciw dotychczasowej łagodności wobec Menelika. Nawet organy ministerialne wzywają do energicznego działania. Rudini jednak oświadcza, że po odsieczy Adigratu, zamierza wycofać wojska po za linię rzeki Mareb, opuścić Aduę i całą prowincję Tigre a ograniczyć się na obronie właściwej Erytrei.

Zaraz po daniu odsieczy Adigratowi generał Baldissera rozpocznie przygotowania do kampanii jesiennej. Ufortyfikuje on przede wszystkim linię Mareb-Belesa, tudzież punkty strategiczne w Agame. Na cele dalszego prowadzenia wojny rząd posiada jeszcze 85 milionów lirów. Wyprawiają dla gen. Baldissery 7500 zwierząt jucznych, oraz mosty przenośne, generał chce bowiem przygotować się do prowadzenia wojny nawet w porze deszczowej.

Stan generała Baratieriego jest tego rodzaju, iż ma być poddany psychiatrycznej obserwacji.

Według urzędowego doniesienia otrzymanego w Hadze z Batawii, na żądanie generała Vettera zostaną wysłane z Holandii wkrótce dwa bataliony piechoty, oddział kawalerii, oddział artylerii górskiej i oddział inżynierii, celem rozpoczęcia operacji wojennych przeciw Atezytom.

W angielskiej Izbie niższej oświadczył minister skarbu Heaksbeach, że na rok przyszły nie są prelimitowane wielkie wydatki na sprawę egipską i południowo-afrykańską. Rządowi nie wiadomo nie o planie wielkich operacji wojskowych w Sudanie.

Biuro Reutersa donosi z Kapstadtu, iż połączenie telegraficzne z Buluwajo zerwane zostało wskutek pęknięcia drutu koło Figtull, położonego o 30 mil ang. na południowy zachód od Buluwajo.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Przemysł, 27 kwietnia. (Tel. prywatne.) Wczoraj wieczorem odbyła się ekspozycja zwłok ks. biskupa Pełesa do katedry. Kondukt prowadził ks. biskup Kułowski, przy udziale księży obu obrządków. Dziś odbyły się nabożeństwa przy udziale ks. Kardynała Sembratowicza, Księcia biskupa Pużyny, biskupów: Soleckiego, Kułowskiego, Webera i wielkiej liczby duchowieństwa obu obrządków. Mowę wygłosił ks. kan. Wojtowicz. Na pogrzeb przybyli: Książę Namiestnik Sanguszko, Marszałek krajowy hr. Baden i deputacja, ks. Sapieha na czele wydziału powiatowego, generałicya z gen. Galgoczym na czele, reprezentacja wszystkich władz rządowych i autonomicznych, oraz liczne deputacje zamiejscowe. — Publiczność zebrała się tłumnie. Po drugiej godzinie z południa kondukt wyruszył z katedry na cmentarz.

Wiedeń, 27 kwietnia. Najjaśniejszy Pan przyjął na dzisiejszej ogólnej audyencji między innymi także dr. Luegera.

Wiedeń, 27 kwietnia. (Tel. prywatne.) Posłuchanie dra Luëgera u Najj. Pana trwało 5 minut.

Wiedeń, 27 kwietnia. Najj. Pan i ma wyjechać w dniu jutrzejszym 28 b. m. do Budapesztu na uroczystość otwarcia wystawy jubileuszowej. Monarcha zabawi w Peszcie dwa tygodnie, poczem powróci do Wiednia.

Najj. Pani przybędzie do Pesztu dnia 29 b. m. dnia 7 maja powróci do Wiednia.

Wiedeń, 27 kwietnia. *Presse* oświadcza, że rezultatów dzisiejszej audyencji dr. Luëgera u Najjaśniejszego Pana należy oczekiwać. Przedmiotem było niezawodnie niezatwierdzenie wyboru dr. Luëgera na burmistrza Wiednia.

Wiedeń, 27 kwietnia. Komitet wykonawczy partii młodocześniejszej uchwalił wyrazić ubolewanie z powodu nieodpowiedniego zachowania się członka klubu, dep. Purgharta na piątkowym posiedzeniu Izby posłów — oraz potępił jego zachowanie się w sprawie zmarłego niedawno inspektora górniczego Bussego, którego Purghart w pełnej Izbie oskarżył o rozmaite ciężkie przekroczenia, a zarzutów swoich nie chciał następnie odwołać, mimo iż przekonano go, że był mylnie poinformowany.

Trydent, 27 kwietnia. Wczoraj odbyło się uroczyste otwarcie kolei Val-Sugana (w Tyrolu) w obecności JE. P. Ministra kolei żelaznych Guttenberga, Namiestnika, komendanta korpusu, Marszałka krajowego, szefa sekcyjnego Wittecka i wielu innych dygnitarzy.

Tryest, 27 kwietnia. Dzisiaj przedpołudniem odbyła się w warsztatach „Stabilimento tecnico triestino“ uroczystość poświęcenia i spuszczenia na wody nowego okrętu Jego Ces. Mości dla obrony wybrzeży. Aktu chrztu statku, który otrzymał nazwę „Budapeszt“, dokonała w zastępstwie Najd. Areyksiężnej Maryi Waleryi, hrabina Marya Szechenyi-Andrassy. Pierwszego poświęcenia statku dopełnił według przepisanej ceremoniału już o godzinie pół do 9 przedpołudniem proboszcz marynarki wojennej, poczem pontyfikanat udał się wraz ze swą asystą do wzniesionego w pobliżu statku, pięknie udekorowanego pawilonu. Trybuny ustawione po obu stronach pawilonu, były szelnie wypełnione publicznością. Na uroczystość przybyli reprezentanci władz i wojskowości, reprezentanci miasta Budapesztu i liczne rzesze publiczności. Gdy admirałski statek „Pelikan“ zbliżył się do miejsca lądowania, stojące w porcie na kotwicy okręty wojenne, które wywiesiły dzisiaj wielkie flagi, dały salwę powitalną.

Na statku „Pelikan“ przybył wiceadmirał Spaun, który zastąpił admirała bar. Ster-

necka, nie mogącego z powodu niedyspozycji stawić się na uroczystość. Konradmirał Spaun, powitany przez zgromadzonych, zarządził usunięcie rusztowania, otaczającego jeszcze nowy statek, poczem odbyło się powtórne poświęcenie okrętu. Następnie w dłuższej przemowie prosił konradmirał matkę chrzestną o dokanie aktu chrztu co też po odpowiedzi hrabiny Szechenyi-Andrassy na przemowę admirała rzeczywiście się stało. Konradmirał przemówił jeszcze do deputacji miasta Budapesztu, w której imieniu odpowiedział mu starszy burmistrz stolicy Węgier. Na dany znak, spuszczone statek na wody, a w chwili gdy począł się kołysać, orkiestra wojskowa zaintonowała hymn ludowy, okręta wojenne zaś dały przepisaną salwę, a ich marynarze wzniesli okrzyk: „Hurra!“

Na tem skończyła się uroczystość. Pogoda była wspaniała.

Budapeszt, 27 kwietnia. (Tel. prywatne.) *Pester Lloyd* ogłasza na naczelnym miejscu z powodu ostatnich napaści na Galicyę w Izbie deputowanych długą korespondencyę wiedeńską, w której zajmuje się urzędnikami galicyjskimi tudzież ruchem ludowym. Wywodzi, że w Wiedniu i w ogóle za granicą panuje przekonanie, że urzędnicy galicyjscy to sami szlachcice, którzy pomagają szlachcie uciskać chłopów. Korespondent dowodzi liczbami, że procent szlachty między urzędnikami galicyjskimi nadzwyczaj niski, że urzędnicy galicyjscy są mężami, którzy służą od najniższej rangi i powoli tylko awansują a spełniają obowiązki w ciężkich warunkach wzorowo. Jeżeli zdarzają się nadużycia, to nie pochodzą one nigdy ze złej woli ale jak wszędzie są indywidualnymi zjawiskami. Co do ruchu włościan wskazuje na faktyczne przeludnienie ludności włościańskiej i rozdrobnienie gruntów; równocześnie nowe prądy objawiają się w całym świecie, przez ulepszenie komunikacji i budowę kolei wnikają do zakątków Galicyi budząc także tam nowe potrzeby i niezadowolone w danych stosunków. Na Zachodzie wywołuje te nowe prądy ruch socjalistyczno-demokratyczny; w Galicyi występuje na jaw ruch włościan, którzy nie znajdują tam odpowiedniego terenu do użycia nadliczbowych jednostek w fabrykach handlu itp. Niebezpieczeństwo tego ruchu nie leży w wychodźstwie, które jest zjawiskiem ekonomicznym, jak i w innych krajach, lecz w tem, że skutkiem hec rozmaitych wywołuje się nienawiść do pojedynczych stanów i budzi się złe instykta mas; hece to podsycane są także agitacyą z zagranicy. Jest rzeczą konieczną, ażeby hece ustały, ażeby dano krajowi, który znajduje się w stanie przejściowym, sposobność do leczenia chorób z tem połączonych. Galicya poczyniła w ostatnich czasach ogromne postępy i potrafi sama zagoić te rany ekonomiczne.

Paryż, 27 kwietnia. Były minister spraw wewnętrznych w gabinecie Bourgeois, Sarrien, któremu prezydent rzeczypospolitej powierzył misję utworzenia gabinetu, odpowiedział wczoraj o godz. 5 po południu p. Faure, przyczem oświadczył mu, że nie może podjąć się zadania utworzenia ministerstwa po-jednawczego.

P. Faure — jak zapewniają — wyrzuci dzisiaj nacisk na p. Sarrien, aby przyjął na siebie obowiązek utworzenia gabinetu.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 27go kwietnia 1896, godzina 10 minut 35. Akeye kredytowe 358-50, Akeye kolei państwowej 352-75, Akeye tytoniowe —, Anglo-austriackie 159-50, Unionbank —, Południowej 96—, Renta papierowa —, Akeye banku dla krajów koronnych 244-75, 4-prc. listy zastawne banku krajowego 97-50, 4-prc. pożyczka krajowa r. 1893 97-75, Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-prc. węgierska renta złota — za 100 marek 58-77—. Uspokobienie słabe.

Wiedeń, 27go kwietnia 1896 r. godz. 2 minut —. Alpejskie Towarzystwo górnicze 82-50, Węgierskie akeye kredytowe 390—, Akeye anglo-austriackie 159-50, Akeye banku Union 299—, Akeye kolei południowej 96-25, Losy tureckie 56 50, Akeye kolei państwowej 351-75, Akeye kolei Lwowsko Czerniowieckiej 294—, 4-procentowe galic. obligacje propinacyjne z 1889 r. 97—, Akeye tytoniowe 171—, Węgierskie obligacje indemnizacyjne 97-35, Akeye kolei Elbetal 275—, Akeye banku dla krajów koronnych 244-50, 4-procentowa węgierska renta złota 122-10, Akeye banku związkowego 137—, Rubel papierowy 1-27-50, Węgierska renta papierowa 99-05, Kredytowe ziemskie 455—, Kredyty 357-50, Rimanurania 240-25, Uspokobienie słabne.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1895.
(czas środkowo-europejski).

Do Lwowa przychodzą	Pociągi				Ze Lwowa odchodzą	Pociągi			
	pospieszne		osobowe			pospieszne		osobowe	
Z Berlina	1:22	5:10	7:00	9:06	9:00	—	—	—	—
Z Krakowa, Wiednia i Wrocławia	1:22	8:40	5:10	7:00	9:06	9:00	—	—	—
Z Warszawy	5:10	—	—	—	9:06	9:00	—	—	—
Z Muszyny - Kryńcy przez Tarnów (od 1/6 do włącznie 20/6)	—	—	—	—	—	9:00	—	—	—
Z Muszyny - Kryńcy przez Tarnów lub Rzeszów (od 25/6 do włącznie 15/6)	5:10	—	—	—	—	—	—	—	—
Z Muszyny - Kryńcy i Mszany dolnej przez Tarnów	—	—	—	9:06	—	—	—	—	—
Z Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów	5:10	1:22	—	—	—	—	—	—	—
Z Rozwadowa i Nadbrzezia	—	—	—	7:00	—	—	—	—	—
Z Rawy ruskiej przez Jarosław	1:22	—	—	9:06	—	—	—	—	—
Z Mōze-Laborca (Pesztu Miskolca) przez Przemysł	—	—	—	—	9:00	—	—	—	—
Z Chabówki przez Przemysł	—	1:22	—	—	—	—	—	—	—
Z Zagorza przez Przemysł	—	1:22	—	—	9:00	—	—	—	—
Z Chyrowa przez Przemysł	—	1:22	—	7:00	9:00	—	—	—	—
Z Ławocznego (Pesztu, Miskolca, Munkacza)	—	—	12:05	8:10	—	—	—	—	—
Z Hrebenowa (od 10/7 do 21/6)	—	—	—	1:42	—	—	—	—	—
Ze Skolego i Stryja	—	—	12:05	8:10	1:42	9:16	—	—	—
Z Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj	—	—	12:05	8:10	1:42	—	—	—	—
Z Suczawy, Husiatyna, Woronienki, Peczeniżyna, Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jas	9:50	—	—	—	—	—	—	—	—
Z Suczawy, Czortkowa, Woronienki, Kałusza, Słobody rung., Jas i Bukaresztu	—	—	1:32	—	—	—	—	—	—
Z Suczawy, Radowiec, Berhomethu i Czudyna (każdego poniedziałku) i Sopowa	—	—	6:17	—	—	—	—	—	—
Z Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Radowiec, Kimpolungu, Jas, Bukaresztu	—	—	—	7:37	—	—	—	—	—
Z Sokala i Jarosławia p. Rawę ruską	—	—	—	8:00	4:40	—	—	—	—
Z Bełzca	—	—	—	—	4:40	—	—	—	—
Z Podwołoczysk i Brodów na dw. Podzamecze	2:09	9:44	—	8:02	4:33	—	—	—	—
Z Podwołoczysk i Brodów na dw. główny	2:25	10:00	—	8:25	5:00	—	—	—	—
Z Brzuchowie (od 12 maja do 10 września włącznie)	—	—	—	8:25	—	—	—	—	—
Janowa	—	—	—	9:38	2:45	7:22	—	—	—
Do Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia)	8:40	2:50	11:00	4:55	10:25	6:45	—	—	—
Do Warszawy	—	—	11:00	4:55	—	6:45	—	—	—
Do Muszyny-Kryńcy przez Tarnów (od 1/6 do włącznie 20/6)	—	—	—	—	—	6:45	—	—	—
Do Muszyny-Kryńcy przez Tarnów	8:40	—	11:00	4:55	—	—	—	—	—
Do Chabówki przez Tarnów	—	—	11:00	—	—	—	—	—	—
Do Muszyny - Kryńcy przez Rzeszów	—	—	11:00	—	—	—	—	—	—
Do Chabówki przez Rzeszów	—	—	11:00	10:25	—	—	—	—	—
Do Rozwadowa i Nadbrzezia	—	8:40	11:00	4:55	—	—	—	—	—
Do Rawy ruskiej przez Jarosław	—	2:50	—	4:55	—	—	—	—	—
Do Mezō-Laborca (Pesztu, Miskolca) przez Przemysł	—	—	—	4:55	6:45	—	—	—	—
Do N. Zagorza przez Przemysł	—	—	—	4:55	10:25	6:45	—	—	—
Do Chabówki przez Przemysł	—	—	—	4:55	10:25	—	—	—	—
Do Chyrowa przez Przemysł	—	2:50	—	4:55	10:25	6:45	—	—	—
Do Ławocznego (Munkacza, Miskolca, Pesztu)	—	—	—	5:25	7:38	—	—	—	—
Do Hrebenowa (od 10/7 do 21/6)	—	—	—	—	9:33	—	—	—	—
Do Skolego i Stryja	—	—	—	5:25	9:33	3:00	7:38	—	—
Do Stanisławowa i Chyrowa p. Stryj	—	—	—	—	9:33	—	7:38	—	—
Do Chyrowa przez Stryj	—	—	—	5:25	—	—	—	—	—
Do Suczawy, Husiatyna, Woronienki, Peczeniżyna, Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolungu, Jas i Bukaresztu	6:15	—	—	—	—	—	—	—	—
Do Suczawy, Słobody rung., Czudyna i Berhomethu (co poniedziałku) Radowiec	—	—	—	—	10:35	—	—	—	—
Do Suczawy, Czortkowa, Kałusza, Woronienki, Kimpolungu, Jas i Bukaresztu	—	—	—	—	2:40	—	—	—	—
Do Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Radowiec, Jas i Bukaresztu	—	—	—	—	10:30	—	—	—	—
Do Sokala, Jarosławia, przez Rawę ruską	—	—	—	—	9:15	7:10	—	—	—
Do Bełzca	—	—	—	—	9:15	—	—	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów z dw. Podzamecze	—	2:10	6:00	—	10:14	10:44	—	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów z dw. głównego	—	1:56	5:46	—	9:50	10:20	—	—	—
Do Brzuchowie (od 12/5 do 10/6) w dni powszednie	—	—	—	—	3:20	—	—	—	—
Do Brzuchowie (od 12/5 do 10/6) co niedzielni i święta	—	—	—	—	2:26	—	—	—	—
Do Janowa	—	—	—	—	7:18	1:09	6:07	—	—

Uwaga: Godziny drukowane tustemi czeionkami, oznaczają porę nocną od godziny 6:00 wieczór do godz. 5:59 min. rano.
W biurze informacyjnym c. k. austr. kolei psństw. we Lwowie ul. Trzeciego Maja 1. 3 (Hotel Imperial) sprzedają biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, tariff i rozkładów

jazdy w formie kieszonkowym. Informacje w sprawach taryfowych i przewozowych.
Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 m. Godzina 12:00 czasu środkowo-europejskiego = godzinie 12:36 podług zegara lwowskiego.

Nadesłane.

Specjalista w chorobach żołądka, kiszki i wątroby
dr. Eugeniusz Kozierowski
po odbyciu specjalnych studyów w klinikach wiedeńskich, berlińskich, tudzież poliklinice profesora Martiusa w Rostoku, mieszka przy ulicy Kopernika 1. 3, I. piętro, i ordynuje od godz. 9 do 10 rano i od 3 do 5 po południu. 1116

Adwokat krajowy
Dr. Alfred Buresz
zawadania o otwarciu kancelaryi we Lwowie przy ulicy Jagiellońskiej 1. 15. 545

Ostrzeżenie.
Ponieważ wobec p. Józefa Liskowackiego, byłego agenta asekuracyjnego w O-bertynie, rodzina żadnych już więcej obowiązków nie ma i na siebie nie bierze, przeto oświadczam w imieniu tejże rodziny, że żadnych więcej weksli ani obli-gów przez tegoż z podpisami członków rodziny w obieg puszczonej nie uznaje i płacić nie będzie, zczem ktokolwiek takie nie-prawdziwe weksle lub obli-gi przyjmie, sam się na szkodę narazi. 573
Dr. Kazimierz Bliński.

Przyjechali do Lwowa
dnia 26 kwietnia 1896.
Hotel Imperial.
PP. S. Jędrzejowicz z Jasionki, E. Pawli-kowski z Siedlisk, T. Bukojemski z Pasieczny, J. dr. Gawański z Tyumacza, B. Rugiewicz z Sędziszowa, R. A. Bohl z Gdańska.

Wystawy i Muzea.
— **Nieustająca wystawa** zjednoczo-nego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha 1 10, I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godziny 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powsze-dnie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów, dn. 27. kwietnia 1896.

1. Akcje za sztukę.	
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	218 — 222 —
Kol. lwow.-czar.-jas. po 200 zł. wa.	292 — 296 —
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	— — —
I. emisji	393 — 403 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	210 — — —
Akc. garbarni, Rzeszów po 200 zł.	200 — 203 —
Akc. fabr. Lipińskiego po 500 kr.	250 — — —
2. List. zast. za 100 zł.	
Banku h. g. 5% a. w. wyl. z 10% pr.	110 — 110 70
" " " 4 1/2% " " " " " " " "	99 80 100 50
" " " 4% " " " " " " " "	96 60 97 30
Banku kr. 4 1/2% pr. w. a. los. w 51 l.	100 50 101 20
" " " 4% pr. w. a. " " " " " "	97 50 98 20
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a.	— — —
I. emisji	98 — 98 70
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a.	— — —
los. w 41 1/2 lat	97 80 98 50
4 pr. w. a. los. w 56 l.	97 50 98 20
4. Obligi za 100 zł.	
Gal. fundusz propin. 4 pr. w. a.	97 30 98 —
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102 — — —
Komunalne Banku kr. 5 pr. II. em.	102 — 202 70
" " " " " " " " " "	99 80 100 50
Pożyczki kr. 6 pr. w. a. " " " "	105 — — —
" " " 4 1/2% pr. w. a. " " " "	100 — 100 70
" " " 4% " " " " " " " "	97 40 98 10
" " " 4% pr. koronowej	97 40 98 10
5. Monety.	
Dukat cesarski	5 62 5 72
Napoleonor	9 52 9 62
Półimperiał	9 65 — —
Rubel rosyjski srebrny	1 20 — 1 25 —
" " papierowy	1 26 8 1 28 3
100 marek niemieckich	58 60 59 10

Kurs giełdy wiedeńskiej.
Dnia 25 kwietnia 1896

1. Dług państwa.	
Jednolity dług państwa w banknot.	— — —
maj-listopad	101.20 101.40
lut-y-sierpień	101.10 101.30
Jednolity dług państwa w srebrze	— — —
styczeń-lipiec	101.10 101.30
kwiecień-październik	101.10 101.30
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	148.50 149.50
" " " " " " " " " "	145.75 146.25
" " " " " " " " " "	157. — 158. —
" " " " " " " " " "	186.00 187.00
" " " " " " " " " "	186.00 187.00
" " " " " " " " " "	195. — 196. —
" " " " " " " " " "	186.00 187.00
Renty Com. po 42 litr. austr.	— — —
Listy zast. domen. państw. po 120	— — —
zł. 5 pr.	157. — 158. —
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	132.50 132.70
Renta koronna 4 pr. za 200 k.	101.05 101.25
2. Obligacje indem. 5 pr. (za zł. m. k.)	
Bukowiny	— — —
Galicyi	— — —
Niższo-austrii	— — —
Siedmiogrodu	— — —
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	97.15 98.15
3. Akcje.	
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	159.50 160. —
Inst. kredyt. dla handlu po 160 zł.	359. — 359 50
Niższo-aust. Tow. eskont. po 500 zł.	790. — 800. —
Gal. banku hip. po 200 zł.	— — —
Gal. ban. d. h. i. prz. a. z. 200 wpl. 40 pr.	— — —
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	— — —
Bank dla krajów koron. a 200 zł.	245. — 245.50
Bank austro-węgierski a 600 zł.	970. — 274. —
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze	— — —
Austr. Tow. Żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	460. — 461. —
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	— — —
Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	— — —

Północna kolej po 1000 zł. m. k. 3420.—	
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	3440.—
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.	293.50 294.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. aw.	205. — 206. —
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	207. — 208. —
4. Listy zastawne losowane.	
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Gal. i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	— — —
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr. w złoście w 50 l.	— — —
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr. a. w. w 50 l.	99.25 100.25
" " " " " " " " " "	115. — 115.90
" " " " " " " " " "	118.50 118.50
G. zakł. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	— — —
" " " " " " " " " "	— — —
" " " " " " " " " "	— — —
" " " " " " " " " "	— — —
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 p.	— — —
" " " " " " " " " "	97.60 98.25
" " " " " " " " " "	— — —
" " " " " " " " " "	96.75 97.75
Banku kraj. 4 1/2% pr. w. los. w 51 1/2 l.	100.50 101.30
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisji	— — —
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	99.25 99.50
Banku austr. węg. 4 1/2% pr.	100.50 101.30
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 pr.	106. — 100.50
" " " " " " " " " "	99. — 99.25
" " " " " " " " " "	99. — 100. —
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)	
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	— — —
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	99.25 100.25
Kol. półn. po 100 zł. em. 1886 4%	100.75 101.75
" " " " " " " " " "	— — —
Kol. gal. Kar. Lud. em. z r. 1881 po 300 zł. 4 1/2% pr.	— — —
detto (Jarosław-Sokal)	— — —

Kol. gal. Lwów-Czern-Jas. em. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	
z r. 1884	91.85 92.85
z r. 1884	99.10 100.10
z r. 1886	— — —
z r. 1872	— — —
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	— — —
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	142.50 1403.5
6. Losy.	
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. aw.	214. — 205. —
Clarego po 40 zł. m. k.	58.50 59.50
Tow. żegl. na Dunaju po 100 zł. mk.	139. — 143. —
Keglewieha po 10 zł. m. k.	28. — 29. —
Losy miasta Krakowa po 20 zł. aw.	25.50 26.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.25 23.25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. aw.	63.50 64. —
Pałiego po 40 zł. m. k.	60.75 61.25
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.35 18.95
" " " " " " " " " "	10.50 10.90
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. a. w.	25. — 26. —
Salma po 40 zł. m. k.	69.50 70.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	71.50 72.50
Poż. m. Stanisławowa (po 20 zł. aw.)	43. — 45. —
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	147. — 151. —
" " " " " " " " " "	70. — 74. —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	61. — 63. —
Windischgrätz po 20 zł. m. k.</	

L. 5034 (3008 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 150 zł. wa. z pn. odbędzie się w Sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności na hipotekę służącej połowy realności pod lk. 76 n. 172 st. obj. wyk. hip. l. 270 ks. gr. gm. Drohobycza dzielnica Zagrody miejskie Simona vel Simona Majera Wilfa względnie jego nieobjętej masy spadkowej własnej na rzecz Herscha Ertla w dniach 21 maja 1896 i 22 czerwca 1896 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem.

Połowa tej realności sprzedana zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 574 zł. 50 ct. wa. w drugim terminie i niżej teje ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. u. p.

Zakład wynosi 10 pre. ceny wywołania Kuratorem nieznanym wierzycieli mianowano adw. dr. Aleksandra Bergwerka w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.
Drohobycz, 18 marca 1896.

L. 15915 (3053 3-3)

Obwieszczenie.

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowlu konserwacyjnych na gościńcach państwowych w Brzeżańskim okręgu budowniczym w latach 1896, 1897 i 1898 odbędzie się 6 maja 1896 w c. k. Starostwie w Brzeżanach licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowlu wykonać się mających w r. 1896 wynoszą:

w sekcji drogowej w Przemyslanach	343 zł. 54 1/2 ct.
w sekcji drogowej w Brzeżanach	1858 zł. 42 ct.
w sekcji drogowej w Podhajcach	6341 zł. 65 ct.
w sekcji drogowej w Rohatynie	1223 zł. 10 1/2 ct.

Razem 9766 zł. 72 1/2 ct.

Warunki przedsiębiorstwa przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyż. oznaczonym dniu najpóźniej do godz. 12 w południe, wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli a zaopatrzone marką stempłową na 50 ct. i we wadyum wynoszące 5 pre. kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych jednostkowych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwym miejscu podać sekcję i ofiarowany opust czy nadwyżkę bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcję osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka sekcji, wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę ceny jednostkowej dla każdej sekcji osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych sekcji.

Oferty, niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję, przeprowadzającą licytację zwrócone, oferty zaś niepodane w terminie lub złożone w innym urzędzie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 18 kwietnia 1896.

L. 13055 (3002 3-3)

Na zaspokojenie wierzytelności dr. Józefa Brauna w kwocie 500 zł. wa. z pn. odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności wyk. 142, 1204 i 14 1/2 ks. Budzanów objętych, dłużnika Aleksandra Gomulkiewicza własnych dnia 7 maja 1896 i dnia 5 czerwca 1896 zawsze o godz. 10 rano, przyczem realności te na drugim terminie nawet po niżej ceny szacunkowej, wynoszącej co do realności wyk. hip. 142 kwotę 1200 zł., co do realności wyk. hip. 1204 kwotę 600 zł. a co do realności objętej wyk. hip. 1415 kwotę 6425 zł. sprzedane zostaną.

Wadyum wynosi 120 zł., 60 zł. a względnie 642 zł. 50 ct. wa.

Resztę warunków powziąć można w registraturze tut. sądowej.

Kuratorem dla wierzycieli hipotecznych ustanowiony Konstanty Widawski c. k. not. w Budzanowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Budzanów, dnia 31 stycznia 1896.

L. 2003 (3024 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie Noacha Altmana i Leisora Stahl przeciw Myronowi Lenkowskiemu i tow. pto 177 zł. 60 ct. z pn. ogłasza przymusową licytację realności a) wyk. hip. 63 ks. gr. gm. kat. Borszczowa objętej, dłużnika Michała Filipiuka własnej na 555 zł. oszacowanej b) wyk. hip. 101 teje gminy Dmytra Skrypiuka własnej na 690 zł. oszacowanej i c) wyk. hip. 437 teje gminy Iwana Hrynyk

Wasyła własnej na 170 zł. oszacowanej, w dniach 15 maja 1896 i 25 czerwca 1896 każdym razem w sądzie o godz. 10 przed południem odbyć się mającą z tem, że na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na drugim także niżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i bliższe warunki są w tus. registraturze do przejrzania.

Wadyum wynosi ad a) 55 zł. 50 ct., ad b) 69 zł., ad c) 17 zł.

Zabłotów, 26 marca 1896.

L. 271 (3021 3-3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się w dniu 18 maja 1896 relicytacja realności dłużnika Bazylego Wołosienki własnej wyk. hip. l. 323 gm. kat. Tyśmienica objętej, na rzecz Racheli Streit pto 60 zł. z pn., na którym realność rzeczona za jakakolwiek cenę sprzedana zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota szacunkowa 293 zł.

Wadyum 29 zł. 30 ct.

Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w tus. registraturze. Tyśmienica, 27 marca 1896.

L. 5168 (3012 3-3)

Dnia 22 maja i dnia 18 czerwca 1896 o godz. 10 rano odbywać się będzie w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację całej posiadłości lwh. 135, oraz 4/48 części posiadłości lwh. 144 nk. 58 gm. Grzechynia stanowiących własność Wojciecha Kudzi syna Józefa, na 910 zł. 28 ct. oszacowanych celem zaspokojenia wierzytelności tut. Stowarzyszenia pożyczkowego „Wzajemna pomoc” w kwocie 71 zł. z pn.

Cena wywołania 910 zł. 28 ct.

Wadyum 92 zł.

Kurator niewiadomych wierzycieli ad. dr. Werner w Makowie.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, dnia 26 grudnia 1896.

L. 12754 (3010 3-3)

Podaje się do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensji Franciszki Florek w kwocie 386 zł. wa. z pn. odbędzie się w tut. c. k. Sądzie w dniu 22 maja 1896 i w dniu 26 czerwca 1896 egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 435 gm. kat. Krzemienica objętej, Magdalenie Florkowej własnej.

Wadyum wynosi kwotę 38 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można w registraturze tut. c. k. sądu przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Łańcut, 27 marca 1896.

L. 2159 (2993 3-3)

Dnia 29 maja i 12 czerwca 1896 o godzinie 10 rano odbywać się będzie w tut. sądzie w biurze nr. 35 egzekucyjna sprzedaż 1/6 części realności lwh. 228 ks. gr. gminy Jasło objętej na 74 zł. 33 1/2 ct. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności Feiwa Latke w kwocie 190 zł. z pn.

Cena wywołania 74 zł. 33 1/2 ct.

Wadyum 7 zł. 43 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Władysław Chwalibóg adwokat w Jasle

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Jasło, dnia 28 marca 1896.

L. 6671 (3009 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 750 zł. wa. z pn. po strąceniu 359 zł. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności na hipotekę służących części realności a to 12 1/2 setnych części ciała objętej wyk. hip. l. 1003 i 219 ks. gr. Borysławia, Chany Hruszowskiej własnych na rzecz Salomona Rothmana w dn 21 maja 1896 i 22 czerwca 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Realność ta sprzedana zostanie w terminie pierwszym tylko za lub wyżej ceny wywołania 815 zł. wa., w drugim terminie i niżej takowej z zastrzeżeniem przepisów ust. z 10 czerwca 1887 l. 74 Dz. u. p.

Zakład wynosi 10 procent ceny wywołania.

Kuratorem nieznanym wierzycieli mianowano adw. dr. Falka w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tusąd. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 21 lutego 1896.

L. 9090 (3052 2-3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowlu konserwacyjnych na lata 1896, 1897, i 1898 na drodze Baligrodzkiej w sekcji Baligród w Sanocekim okręgu budowniczym od-

będzie się 6 maja 1896 w c. k. Starostwie w Sanoku licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowlu wykonać się mających w roku 1896 wynoszą 1594 zł. 57 ct. w. a.

Warunki przedsiębiorstwa jakoto plany, wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, ogólne i szczegółowe warunki przejrzane być mogą w cen. urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyż. oznaczonym dniu najpóźniej do godz. 12 w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli a zaopatrzone marką stempłową na 50 ct. i we wadyum wynoszące 50/0 kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych jednostkowych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwym miejscu podać sekcję i ofiarowany opust czy nadwyżkę bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, oferty zaś niepodane w terminie lub złożone w innym urzędzie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17 kwietnia 1896.

L. 744 (2958 2-3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 4 maja 1896 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 1 czerwca 1896 nawet poniżej takowej licytacja 1/3 części realności wyk. hip. l. 52 gm. kat. Wołcza dolna Fedka Senczyszyna własnej na rzecz Stanisława Agopsowicza.

Cena wywołania 108 zł. 31 ct.

Wadyum 10 zł. 83 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanym z życia i miejsca pobytu oraz wierzycieli hip. którzy po dniu 17 listopada 1895 w hipotekę sprzedać się mającej realności weszli, dla wierzycieli hip. ustanawia się kuratora p. Jana Tyszeckiego c. k. notaryusza w Starej soli.

Starasól, dnia 27 lutego 1896.

L. 15730 (3004 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia grzywiny 67 zł. 50 ct. na rzecz Wysokiego Skarbu odbędzie się dnia 27 maja 1896 i dnia 30 czerwca 1896 każdym razem o 10 godz. przedpołud. egzekucyjna sprzedaż realności wyk. hip. l. 1 ks. gr. gm. Wyszaków objętej dłużnika Abrahama Altbacha własnej.

Cena wywołania 635 zł.

Wadyum 63 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze. Dolina, 22 lutego 1896.

L. 14297 (3001 2-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensji Jakóba Frega jako cesynaryusza Chaskla Kornreicha w kwocie 213 zł. aw. z pn. odbędzie się w tymże Sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż ciała hip. whl. 19 gm. Krasne objętego, wedle karty B. poz. 1 dłużnika Wojciecha Wojsa własnego w dwóch terminach, mianowicie w dniu 27 maja 1896 i w dniu 15 lipca 1896 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi 669 zł. 70 ct.

Wyciąg hip. protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hip. tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w Registraturze sądowej przejrzane.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz niewiadomego z miejsca pobytu wierzyciela Menasze Hammera celem doręczenia im ts. rezolucji z dnia 30 stycznia 1896 l. 14297 ustanowiony został adw. dr. Jan Dreziński w Nowym Sączu.

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg.

Nowy Sącz, dnia 30 stycznia 1896

L. 17237 (3005 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 150 zł. aw. z pn. odbędzie się dnia 27 maja 1896 i dnia 30 czerwca 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności wyk. hip. l. 188 i 189 w Dolinie położonej dłużników Mikełaja i Maryi Horbowych własnej.

Cena wywołania 290 zł. i 450 zł.

Wadyum 29 zł. i 45 zł.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze. Dolina, 2 marca 1896.

L. 868 (2980 2-3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 29 maja 1896 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 3 lipca 1896 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 168 a edług wyk. hip. 118 gminy Skołoszów,

Antoniego Bacha własnej na rzecz Rozalii Baran pto 200 zł.

Cena wywołania 2032 zł.

Wadyum 203 zł. 20 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanym z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 5 lutego 1896 do tabuli weszli, ustanawia się kuratorem c. k. not. Władysława Janickiego.

Radymno, 10 lutego 1896.

L. 1842 (3046 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Mostach wielkich rozpisuje w celu zaspokojenia pretensji w kwocie 14 zł. 56 ct. wa. z pn. na rzecz Reizli Pasternak publiczną sprzedaż realności wyk. hip. 203 gm. kat. Żubowmost objętej do Łukasza Zinkiewicza należącej na dzień 20 maja 1896 i na dzień 24 czerwca 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem w sali rozpraw tutejszego sądu.

Cena wywołania 963 zł. wa.

Wadyum 96 zł. 30 ct. wa.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedana zostanie tylko za lub wyżej ceny wywołania, zaś na drugim terminie nawet poniżej takowej.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusąd. Registraturze. Mosty wielkie, dnia 24 marca 1896.

L. 96 (3044 2-3)

W tut. sądzie odbędzie się w celu zaspokojenia pretensji Zakładu kredytowego stow. zarej. z ogr. poręką w Monasterzyskach w kwocie 1000 zł. wa. z pn. w. a. z pn. publiczna sprzedaż realności pod l. 72 w Monasterzyskach położonej wedle whl. 273 ks. gr. teje gm. dłużnika Jakóba Samuela własnej a to dnia 22 maja 1896 i dn. 19 czerwca 1896 każdym razem o godzinie 10 rano, w pierwszym terminie wyżej lub za cenę szacunkową, na drugim zaś nawet poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującym.

Cena wywołania wynosi 5274 zł. 80 ct.

Wadyum 527 zł. 48 ct. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

Kuratorem dla wierzycieli, którzyby po dniu 19 grudnia 1895 nabyli prawa zastawu i tych, którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze uchwały nie mogły być doręczone ustanowiono p. adw. kraj. dr. Chameidesa w Monasterzyskach.

C. k. Sąd powiatowy.

Monasterzyska, dnia 15 marca 1896.

L. 542 (2974 2-3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, że w tymże przeprowadzoną zostanie w dwóch terminach tj. dnia 29 maja 1896 i dnia 30 czerwca 1896 każdym razem o gd. 10 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż realności whl. 29 gm. Podbukowina objętej, dłużników Maryanny, Iwana i Piotra Nowaków własnej celem zaspokojenia wierzytelności Sary z Etingerów Bodek i Serli z Etingerów Friedmann w kwocie 50 zł. aw. z pn.

Cena wywołania 628 zł. wa.

Wadyum 63 zł.

Resztę warunków sprzedaży, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania tej realności można przegłądnąć w tus. sądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest p. Włodzimierz Witoszyński c. k. not. w Dubiecku.

Dubiecko, 27 lutego 1896.

L. 3253 (2860 2-3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 28 maja 1896 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 30 czerwca 1896 i poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż realności dłużnika Sprince Friedrich resp. Samuela Schalera własnej wyk. hip. 341 ks. gr. gm. Tyśmienica objętej na rzecz Stanisławowskiej kasy oszczędności pto 57 zł. 50 ct. z pn.

Cenę wywołania stanowi kwota 2100 zł.

Wadyum 210 zł.

Resztę warunków i wyciąg tabularny można w tus. registraturze przejrzeć.

Tyśmienica, 26 lutego 1896.

L. 15394 (3003 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 200 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 3 czerwca 1896 i dnia 8 lipca 1896 każdym razem o godz. 10 przed poł. egzekucyjna sprzedaż przez licytację 1/4 części realności whl. 321 w Dolinie położonej, dłużniczki Jüdes Lindner własnej.

Cena wywołania 1108 zł. aw.

Wadyum 111 zł.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dolina, 27 marca 1896.

L. 831 (3084 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Josia Schächtera przeciw małol. Paraśce Kosowicz Iwana pto 150 zł. z pn. odbędzie się dnia 15 maja 1896 i dnia 25 czerwca 1896 zawsze o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż a) 1/3 części realności wyk. hipot. 89 ks. gr. Demyce Paraski Ks wicz własnej, oraz b) realności whl. 91 tejże gm. Paraśki Kosowicz własnej.

Cena wywołania ad a) 450 zł., ad b) 150 zł.

Wadyum ad a) 45 zł., ad b) 15 zł.
Wyciąg tabularny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w aktach tus. registratury.
Zabłotów, 26 marca 1896.

L. 1543 (3075 1-3)

Dnia 20 maja 1896 i dnia 24 czerwca 1896 o godz. 10 rano odbywać się będzie w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację a) całej posiadłości lwh. 661, b) 1/16 części posiadłości lwh. 386, c) 1/16 części posiadłości lwh. 389, d) 3/22 części posiadłości lwh. 673 pod nk. 393 w Makowie położonych, stanowiących własność Wiktorji z Klimalów Urbańczykowej na 504 zł. 74 ct. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności tut. Stowarzyszenia pożyczkowego „Wzajemna pomoc” w kwocie 125 zł. z przyn.

Cena wywołania 504 zł. 74 ct.

Wadyum 51 zł.
Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Werner w Makowie.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Z c. k. Sądu powiatowego.
Maków, 29 stycznia 1896.

L. 5224 (3074 1-3)

Dnia 20 maja 1896 i 20 czerwca 1896 o godz. 10 rano odbywać się będzie w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż realności Franciszki z Swistków Smyrakowej własnej nk. 619 w Zawoju, whl. 1819, 1822, 1823 i 1843 ks. gr. Zawoja objętej na 151 zł. 78 ct. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności Stowarzyszenia pożyczkowego „Wzajemna pomoc” w Makowie w kwocie 65 zł. z pn.

Cena wywołania 151 zł. 78 ct.

Wadyum 16 zł.
Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Werner adw. w Makowie.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.
Maków, dnia 28 lutego 1896.

L. 775 (3069 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności pana dr. Ernesta Geisslera w sumie 50 zł. z pn. odbędzie się w dniach 20 maja i 17 czerwca 1896 każdym razem o godz. 10 z rana przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację połowy realności pod nk. 374 w Czarnym Dunajcu, Józefa Cikowskiego, własnej z połowy ciała hipotecznego lwh. 123, całego ciała hipot. lwh. 916 i 5/10 części ciała hip. lwh. 917 ks. gr. gm. Czarny Dunajec się składającej.

Cena wywołania co do realności ad a) 572 zł. 50 ct., ad b) 80 zł., ad c) 70 zł.

Wadyum 10 pr. ceny wywołania.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. dr. Artur Weigel c. k. notaryusz.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania w registraturze do przjrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.
Czarny Dunajec, dnia 9 marca 1896.

L. 12801 (2832 1-3)

Dnia 2 czerwca i 7 lipca 1896 o godz. 10 rano odbywać się będzie w tut. sądzie w biurze nr. 18 egzek. sprzedaż realności Barbary z Rączków 1o. Śniegowskiej 2o. Sapalskiej nk. 65 w Kołaczycach objętej wyk. hip. l. 65 na 400 zł. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności Mojżesza Wolfa w kwocie 50 zł.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.
Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Bar nowski adw. w Jasle.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd miej. deleg.
Jasło, 15 stycznia 1896.

L. 4113 (3081 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Śniatynie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Herscha Kopla Riesenberga przeciw niel. Antoniemu, Janowi, Mikołajowi i Apolonii Pohoreckim zastąpionym przez matkę i opiekunkę Annę z Wojciechowskich Pohorecką o zapłacenie kwoty 70 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 1 czerwca 1896 i dnia 1 lipca 1896 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem w Sądzie tut. przy-

musowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 435 ks. gr. gm. Śniatyna II dz. objętej niel. Antoniego, Jana, Mikołaja i Apoloni Pohoreckich zastąpionych przez matkę i opiekunkę Annę z Wojciechowskich Pohorecką własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 319 zł. zaś wadyum 10 pr. tejże.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. Kawecki z Śniatyna

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

Śniatyn, dnia 20 marca 1896.

L. 3973 (3078 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Śniatynie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Saulowi i Boruchowi Jungmann o zapłacenie kwoty 1591 zł. 91 ct. aw. z pn. odbędzie się dnia 3 czerwca 1896 i dnia 3 lipca 1896 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem w Sądzie tut. przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 717²/₄ ks. gr. gm. Śniatyna objętej Saula i Borucha Jungmannów własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 4500 zł. wa z pn. zaś wadyum 10% tejże. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Ziemia w Śniatynie.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

Śniatyn, dnia 11 marca 1896.

Konkursa.

L. 28880 (3031 3-3)

KONKURS.

Na posadę ekspedienta przy c. k. urzędzie pocztowym w Rodatyczach w powiecie Grodeckim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł.

P o b o r y :

Płaca rocznych 150 zł.

ryczałt kancelaryjny 40 zł.

i wynagrodzenie 260 zł. na codziennego posłańca pieszego do Gródka obok Lwowa i napowrót.

Podania należy wnieść najpóźniej do 5 maja br. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 20 kwietnia 1896.

L. 1324 (2987 3-3)

Niniejszem rozpisuje się konkurs na dwie posady akuszerki okręgowych a) w okręgu z siedzibą w Peczynie obejmującym 3 miejscowości z ludnością 7793 dusz.

b) w okręgu z siedzibą w Korniczu obejmującym 3 miejscowości z ludnością 5373 dusz.

Płaca roczna wynosi 100 zł. płatna w miesięcznych ratach z dołu z Kasy Wydziału powiatowego w Kołomyi. Podania zaopatrzone w metrykę urodzenia, dyplom szkoły akuszeryki i świadectwo moralności należy wnieść do Wydziału powiatowego najpóźniej do 20 maja b. r.

Z Wydziału powiatowego

W Kołomyi, 17 kwietnia 1896.

L. 2706 (2989 2-2)

Zwraca się uwagę na ogłoszony w Nr. 95 „Gazety lwowskiej” konkurs na posadę kancelisty sądu powiatowego w Podgórzu i 3 posady kancelistów do ksiąg gruntowych przy sądach powiatowych w Dąbrowie, Dębicy i Leżajsku, którego termin upływa 28 maja 1896.

Kraków, 21 kwietnia 1896.

L. 2747 (3033 2-3)

Celem obsadzenia przy sądzie obwodowym w Wadowicach posady kancelisty sądowego extra statum w XI randze rozpisuje się konkurs z terminem do 31 maja 1896.

Podania o tę posadę lub przy innych sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogące dla wysłuchanych podoficerów zastrzeżone posady kancelistów sądowych wnosić należy do 31 maja 1896 do Prezydium sądu obwodowego w Wadowicach.

Prezydium sądu wyższego

Kraków, 23 kwietnia 1896.

L. 96 (3055 2-3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę dyrektora c. k. Seminarium nauczycielskiego męskiego w Krakowie (w VII klasie rangi), ewentualnie na posadę dyrektora innego Seminarium nauczycielskiego opróżnić się mogąca.

Z posadą tą połączona jest płaca rocznych 1000 zł., prawo pobierania przepisanych ustawą dodatków pięcioletnich po 200 zł., dodatek za kierownictwo rocznych 300 zł., prawo do pomieszczenia w naturze, ewentualnie do odpowiedniego relumtu na pomieszczenie, wreszcie połowa przywiązanej do

miejscowości dodatku aktywalnego VII klasy rangi.

O posadę powyższą ubiegać się mogą profesorowie szkół średnich i Seminarjów nauczycielskich, tudzież inspektorowie szkółni mający kwalifikację nauczycielską do szkół średnich.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta służbowe wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy do Pr. zdydum c. k. Rady szkolnej krajowej, najdalej do 20 maja br.

Z Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej Lwów, dnia 21 kwietnia 1896.

L. 3620 (3034 1-2)

Zwraca się uwagę na rozpisany w Nr. 96 Gazety lwowskiej konkurs na posadę adjunkta sądowego w Krakowie z terminem do 15 maja 1896.

Kraków, 23 kwietnia 1896.

Zwraca się uwagę na ogłoszony w Nr. 96 „Gazety lwowskiej” konkurs na posady sędziów powiatowych w Gorlicach i Grybowie z terminem do 15 maja 1896.

Kraków, 23 kwietnia 1896.

L. 4363 (3091)

Posada radcy sądu krajowego przy sądzie krajowym we Lwowie z poborami VII klasy rangi jest do obsadzenia.

Ubiegający się o tę, ewentualnie o taką posadę przy innym sądzie kolegialnym Galicji wschodniej opróżnić się mogąca, wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej najdalej do 15 maja 1896 do Prezydium sądu krajowego we Lwowie.

Lwów, dnia 24 kwietnia 1896.

L. 1474 (3093)

Celem obsadzenia posady zastępcy prokuratora państwa w Przemyślu, ewentualnie przy innej c. k. Prokuratorji we wschodniej Galicji z poborami VIII klasy rangi rozpisuje się konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe należycie udokumentowane do c. k. Ministerstwa sprawiedliwości wystosowane podania w przepisanej drodze najdalej do 15 maja 1896.

Z c. k. Nadprokuratorji Państwa.

Lwów, dnia 24 kwietnia 1896.

L. 1013 (3023 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Krocienku poszukuje jednego dyetaryusza, któryby szybko i czytelnie pisał; wynagrodzenie miesięczne wynosi od 20 zł. do 25 zł. wa. Świadectwa potrzebne.

C. k. Sąd powiatowy.

Krocienko, dnia 23 kwietnia 1896.

Upadłości.

L. 2922 (2998 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Abrahama Iroma niezarejestrowanego właściciela handlu towarów mieszanych w Sanoku, mianuje c. k. adjunkta sądowego p. Oresta Salamona komisarzem konkursowym i poleca opieczetowanie i spisanie masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się p. Wilhelma Veitha i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na terminie dnia 30 kwietnia 1896 o 10 godzinie rano z dowodami swych wierzytelności dla za twierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej ustanawia się termin do dnia 18 czerwca 1896, w którym terminie wszyscy którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swoje, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym a to tem pewniej zgłosić mają, ileż ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie zaś dnia 2 lipca 1896 o 10 godzinie rano u komisarza konkursowego odbyć się mającym winni wierzyciele plynność zgłoszonych wierzytelności oraz porządek, w którym do zaspokojenia przyjść mają, wykażać.

Na tymże terminie będzie usiłowaną ugodą, także wolno wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik Urzędowy „Gazety Lwowskiej”.

Sanok, dnia 20 kwietnia 1896.

Kuratele.

L. 6314 (2944 2-3)

Agnieszka z Zaklukiewiczów Pilchowa żona Wojciecha, rodem z Bugaja ad Rozembark uznana umyślowo chorą, kuratorem ustanowiony Wojciech Pilch w Bugaju.

C. k. Sąd powiatowy.

Biecz, dnia 16 października 1895.

L. 8574 (3041 2-3)

Fedor Szczerbaniuk z Jabłonicy uznany marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiony Sozon Szczerbaniuk z Jabłonicy.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, dnia 10 sierpnia 1895.

L. 187 (3042 2-3)

Ogłasza się, że wdowa Anna Martyn z Wielkopola uznana została za obłąkaną, a kuratorem jej jest Stefan Martyn z Wielkopola.

C. k. Sąd powiatowy.

Janów, dnia 19 stycznia 1896.

L. 5104 (3051 2-3)

Odnosnie do tusąd. edyktu z dnia 12 lipca 1881 l. 3716 ogłasza się, że w miejsce Wojciecha Pituły ustanowiono dla marnotrawnego Tomasza Łamasza z Czystek, kuratorem Grzegorza Lecyka z Czystek.

C. k. Sąd powiatowy

Winniki, 2 kwietnia 1896.

L. 1013 (3023 2-3)

Wasył Pawłyk Adamcio z Turki uznany został marnotrawcą.

Kuratorem jego ustanowiono Wasyla Pisanczyna z Turki.

C. k. Sąd powiatowy.

Turka, 28 stycznia 1896.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1013 (3056 2-3)

Pan dr. Alfred Stefan dw. im. Buresz został wpisany z dniem 11 kwietnia 1896 na listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów

Lwów, dnia 11 kwietnia 1896.

L. 1027 (2881 2-3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Michała Bekowicza, że w sprawie egzekucyjnej Stowarzyszenia Wzajemna pomoc w Krynicy przeciw niemu pto 300 zł. z pn. Franciszek Buszek dla niego ustanowionym został kuratorem i że temuż rezolucje tud. sąd. z 6 grudnia 1895 l. 8114 doręczoną została.

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna, 8 marca 1896.

L. 7770 (2794 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Muszynie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Odośkę Karlak, Wania, Jacka i Władysława Barnowskich, że w sprawie spadkowej po Wasku Barnowskim ustanowiony został dla nich kuratorem Wanio Krynicki z Krynicy, i temuż rezolucje tud. sąd. z 6 grudnia 1893 l. 6824 dla nich przeznaczone, doręczone zostały.

Muszyna, 13 listopada 1895.

L. 10568 (2890 2-3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia, iż 27 lipca 1892 zmarła Sara Müllerowa, zaś 20 sierpnia 1873 umarł Wolf Müller w Krakowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy tutejszemu Sądowi nie jest wiadomem, czy i jakim osobom przysługują po nim prawa spadkowe do pozostałego majątku, przeto wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek tytułu prawnego preteny do tego spadku sobie rościli, by w przeciągu roku od daty niniejszego edyktu swe prawa spadkowe do tutejszego sądu zgłosili i za wykazaniem swych praw spadkowych do spadku się oświadczyli, gdyż w razie przeciwnym masa spadkowa dla której kuratorem ustanowiony został adwokat dr. Leon Ader w Krakowie, przyznana zostanie tylko tym, którzy się do spadku oświadczą i swe prawa spadkowe wykażą, część zaś spadku, co do której nikt się nie oświadczył, albo gdyby się nikt nie zgłosił, cały spadek jako bezdziedziczny Państwu przyznany będzie.

Kraków, 20 marca 1896.

L. 2795 (2987 2-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza niniejszem, że zarządził wpisanie z dniem dzisiejszym w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych zgłoszonej firmy: „browar piwny w Białe Lazara Tanenbauma z Tyczyna” z tem, że właściciel tej firmy sam takową swem imieniem i nazwiskiem podpisywać będzie.

Rzeszów, 19 marca 1896.

L. 2118

W depozycie c. k. Sądu powiatowego w Kętach znajdują się przechowane fundusze do których od lat przeszło 30 ich właściciele się nie zgłosili.

Nr. masy	Nazwa masy	G o t ó w k a				
		niefruktyfikowana		nlokowana w kasie oszczędności miasta Krakowa		
		zł.	ct.	Nr. księżecz.	zł.	ct.
bez nr	spadek Maryi Nowickiej	—	19	—	—	—
dto	masa Kaspra i Tekli Gawędów	—	—	11019	164	64
3	masa Fani Bloch z Bulowic	—	—	10888	15	86
40	spadek. Walentego Kasprzaka z Bulowic	—	—	10902	114	95
52	spadek. Jana Pawełka z Czańca	—	—	11025	2	73
56	spadek. Maryi Jo Hodeckiej z Rodak z Czańca	—	—	10909	2	—
65	spadek. Jana Kantego i Franciszka Kozłów z Porąbki	—	—	10910	2	61
84	spadek. Bartłomieja Drabka z Kobiernie	1	50 1/2	—	—	—
85	spadek. Julii Weidinger z Kęt	—	—	10921	1	97
86	spadek. Katarzyny Kowalskiej z Kobiernie	—	—	26971	12	94
98	spadek. Maryi Chruszczyńskiej z Kęt	—	—	14418	120	77
99	spadek. Jana i Wiktoryi Gamskich z Kęt	—	—	11029	352	50
100	spadek. Franciszka i Ludwiki Dworzańskich z Kęt	—	1/2	—	—	—
109	spadek. Jana Handzlika z Kęt	—	—	14421	51	59
119	masa sporna wierzycieli Pawła Kłodzińskiego	—	—	10946	31	54
131	spadek. Maryi Markielowskiej z Kęt	—	—	25648	11	58
133	spadek. Józefa Matuszkiewicza z Kęt	—	—	10931	2	57
144	spadek. Jana i Anny Sikorskich z Kęt	—	—	10934	1359	85
140	spadek. Maryi Rosolik z Kęt	—	12	—	—	—
148	spadek. Pawła Stefka z Kęt	—	—	10936	27	68
149	masa niewiadomych właścicieli	—	—	10938	74	30
164	spadek. Pawła Więcka z Kęt	—	—	14425	2	64
170	spadek. Józefa Piskorzycy z Pisarzowic	—	—	10949	25	56
175	spadek. Pawła Zborzyla z Czańca	—	—	10953	104	—
176	spadek. Kaspra Kaźmierczyka z Nowej wsi	—	—	10954	2	13
179	spadek. Józefa Kiwała z Kęt	—	—	10955	2	12
181	spadek. Franciszka i Maryi Olbrzymków z Kęt	—	93 1/2	—	—	—
183	spadek. Józefa Kalopa z Kęt	—	—	33124	151	14
189	spadek. Wojciecha Miksy z Bielani	1	37 1/2	—	—	—
198	spadek. Jana Tobicyzka z Osieka	—	—	14435	57	48
201	spadek. Anny Jo Dzióbek z Gabryś z Bielani	—	—	14437	48	63
214	spadek. Resi Libermann z Bulowic	—	—	10980	21	65
221	spadek. Franciszka Blahuta z Porąbki	—	—	10982	104	42
223	spadek. Józefa Foksa	—	—	10987	7	68
231	spadek. Teresy Hanik	—	—	10992	23	32
247	masa cywilna Józefa Zużółka i Dawida Sowi	1	5	—	—	—
249	masa cywilna Israela Silbigera	—	25	—	—	—
252	spadek. Resi Hankom z Bujakowa	—	—	11003	18	88

Wzywa się zatem wszystkich właścicieli powyższych depozytów, aby prawa swoje do tychże depozytów służyły im mogące w przeciągu roku, sześciu tygodni i trzech dni licząc od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej”, wykazali w tut. Sądzie, gdyż w razie przeciwnym depozyta owe funduszowi przepadości wydane zostaną. Kęty, 31 marca 1896.

L. 15114 (3027 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ustanawia w sprawie c. k. Prokuratorji skarbu im. Wys. Skarbu przeciw Sławie Lei Byk, Donie Bykowi i tow. pto 484 fl. 95 ct. z pn. i pto 594 fl. 3 ct. z pn. adwokata dr. Ziona kuratorem, a zastępcą tegoż adwokata dr. Schrenzla dla nieznanego z miejsca zamieszkania egzekuta Dony Byka i wzywa się zatem Donę Byka, aby ustanowionemu kuratorowi służyć do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 11 marca 1896.

L. 4948 (2872 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia pozwanego Hermana Rosenberga z miejsca pobytu nieznanego, iż na prośbę Dyrekcji Towarzystwa zaliczkowego w Jaworowie wydano przeciw niemu taką owa uchwałę z dnia 7 września 1895 l. 4566 nakaz zapłaty sumy wekslowej 1300 zł. z pn. oraz ustanowiono dla niego kuratora w osobie adwokata dr. Rosenbacha.

Pozwanemu polecamy, aby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Przemyśl, dnia 28 marca 1896.

L. 695 (2880 3—3)

Domkę Zub z miejsca pobytu niewiadomą zawiadamia się, że celem doręczenia jej tus. uchwały tabularnej z dnia 3 listopada 1895 l. 7929 ustanowiono dla niej kuratora w osobie Michała Bukalę z Hlbowa.

Wzywa się Domkę Zub, by ewentualnie innego pełnomocnika ustanowiła.

C. k. Sąd powiatowy Grzymaków, 29 lutego 1896.

L. 22666 (3023 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Stanisławowi Ferdynandowi Piątkiewiczowi, że przeciw niemu wydany został dnia 21 marca 1896 l. 17951 nakaz zapłaty sumy wekslowej 157 zł. z przyn. na rzecz firmy Albert et Comp.

A gdy miejsce pobytu Stanisława Ferdynanda Piątkiewicza nie jest wiadome, ustanawiamy dla niego kuratora adw. dr. Leona Jekelasa, a zastępcą dr. Bałabana we Lwowie.

Lwów, dnia 15 kwietnia 1896.

L. 1241 (2953 3—3)

W sprawie zaindebentowania na rzecz Dawida Bindera prawa zastawu dla sumy

(2839 3—3)

L. 350

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu w sprawie egzekucyjnej Wysokiego Skarbu Państwa przeciw Dwojrze Pollak, względnie jej spadkobiercom pto 44 zł. 88 ct. zamianował dla nieznanego z miejsca pobytu Etti z Pollaków Klein kuratora w osobie adwokata dr. Leiblingera ze substytucją adwokata dr. Mantla w Tarnopolu i pierwszemu z nich doręczył tus. uchwałę z dnia 20 lutego 1892 l. 2431 dla Etti z Pollaków Klein przeznaczoną. O czym się Etti z Pollaków zamężną Klein z tem zawiadamia, żeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych udzieliła informacji lub innego zastępcę ustanowiła i takowego Sądowi wymieniła.

Tarnopol, 18 stycznia 1896.

L. 3197 (3076 1—3)

Sąd powiatowy w Oświęcimie zawiadamia niewiadomego z pobytu Michała Hyszka, że Agnieszka Boba zapozwała go i spółników skargą z dnia 9 b. m. l. 3197 o zapłatę 20 zł., że dla pozwanego kuratorem Jana Adamczyka z Broszkowic ustanowiono i do rozprawy drobiazgowej termin na 20 maja 1896 wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy. Oświęcim, 10 kwietnia 1896.

L. 473 (3092)

W krajowej niższej szkole rolniczej w Dublanach, która ma na celu kształcenie niższych urzędników gospodarczych (dozorców i pisarzy) może być na rok szkolny 1896/7 przyjętych uczniów.

Kto chce wstąpić do tej szkoły jako uczeń powinien:

1. Naldalej do 1 czerwca b. r. wnieść do Wysokiego Wydziału krajowego na ręce Dyrekcji kraj. szkół rolniczych w Dublanach podanie z dołączeniem:

a) metryki urodzenia, udowadniającej, że kandydat ukończył 16 rok życia;

b) świadectwa szkolnego z ukończenia szkoły ludowej i odbycia nauki dopełniającej z dobrym postępem;

c) świadectwa moralności i dotychczasowego zatrudnienia, wystawionego przez właściwego duszpasterza i zwierzchność gminną;

d) świadectwa ubóstwa lub pisemnego zobowiązania się rodziców lub opiekunów, poręczającego regularną wypłatę należności za utrzymanie.

2. O przyjęciu ostatecznym decyduje orzeczenie lekarza zakładowego, i wynik egzaminu wstępnego.

Uczniowie niezamożni mogą być umieszczeni na koscie funduszu krajowego, inni płacą 204 zł. rocznie za utrzymanie. Nauka trwa trzy lata. Lepiej przysposobieni i zdolniejsi uczniowie mogą ukończyć szkołę w dwóch latach. Każdy wstępujący do zakładu powinien być zaopatrzony w dostateczną bieliznę.

Bliższych wiadomości udzieli na żądanie:

Dyrekcja krajowych szkół rolniczych w Dublanach (p. Lwowem).
Dublany, d. 25 kwietnia 1896.

L. 21201 (2805 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Mosesowi Dannenhirschowi, że przeciw niemu został dnia 2 kwietnia 1896 do l. 21201 na rzecz Jakóba Farba wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 20 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Mosesa Dannenhirscha nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dr. Rubina Sokala a tegż zastępcą adw. dr. Buberaiwspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Lwów, dnia 4 kwietnia 1896.

L. 7525 (3032 2—3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że Pan Michał Sawicki c. k. notaryusz w Kulikowie w skutek przyzwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 23 grudnia 1895 l. 24473 przeniesienia go na urząd c. k. notaryusza w Haliczu z dniem 28 kwietnia 1896 z urzędowania w Kulikowie ustępuje, a dnia 1 maja 1896 urzędowanie w Haliczu obejmuje.

L. 4754 (2755 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Chaima Kesslera, że na pozew Edi Segel z praest. 2 kwietnia 1896 l. 4754 wydał uchwałę z dnia dzisiejszego nakaz zapłaty su-

my wekslowej 300 zł. aw. z pn. i takowy doręcza w osobie adwokata dr. Juliusza Aleksandrowicza ze substytucją adwokata dr. Saula Goldberga ustanowionemu kuratorowi.

Wzywa się zatem Chaima Kesslera, a żeby kuratorowi potrzebną do obrony informację udzielił lub innego zastępcę zamianował i Sądowi podał do wiadomości, ileże w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wynikające własnej winie przypisać musi.

Sambor, 4 kwietnia 1896.

L. 30859 (2815 1—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Gustawa Salzmana, że w sprawie egzekucyjnej Samuela Scheuera przeciw niemu o zapłatę 75 zł. wa. z pn., ustanowiony został kuratorem tut. adw. dr. A. Bergwerk.

Wzywa się go przeto, aby temu kuratorowi udzielił potrzebnej informacji lub innego zastępcę ustanowił, gdyż inaczej sam zle skutki poniesie.

C. k. Sąd powiatowy. Drohobycz, 20 stycznia 1896.

L. 11224 (2851 1—3)

Rymanowski Sąd powiatowy wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Katarzynę z Strachockich 1-o Kiejarową 2-o N. by do spadku po ojcu swym śp. Hryciu Strachockim w Besku 25 stycznia 1895 z pozostawieniem pisemnego kodycyłu z daty 16 stycznia 1895 w przeciągu roku tem pewniej się oświadczyła — ileże inaczej postępowanie spadkowe z ustanowionym dla niej kuratorem Szymonem Szalankiewiczem z Beska zostanie przeprowadzone.

Rymanów, 10 marca 1896.

L. 2472 (2871 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jasle zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mendla Brücka że przeciw niemu oraz przeciw Henie Brückowej wniosła Roiza Brückowa pozew de praes 10 kwietnia 1896 l. 2472 o wydanie nakazu sumy 111 zł. z pn. i że wydany wskutek tego nakaz zapłaty z dnia 11 kwietnia 1896 l. 2472 doręczonym został kuratorowi adw. dr. Gaszyńskiemu ze substytucją adw. dr. Steinhausa w Jasle ustanowionemu i poleca mu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub też tut. Sądowi innego pełnomocnika wskazał, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Jasło, 11 kwietnia 1896.

Ч. 17936 (2961 1—3)

Ц. к. Суд краевой для справ цивильных у Львові визнає кожного posiadача книжочок вкладкових гал. каси шадничою у Львові, ч. 19952 на имя „Skarbona gr. kat. cerkwi w Orszkowskach” na 20 zł. v. a. гласачом, котрої стан з днем 1 січня 1896 квоту 23 zł. 35 кр. вносить и ч. 84615 на имя „ks Antoni Turkiewicz” и на 60 zł. 8 кр. ва. гласачом, котрої стан з днем 1 січня 1896 квоту 67 zł. 41 кр. ва. вносить, щоб книжочки ті в протягу шести місяців, числячи від дня наслідного оголошення едикту в „Gazecie lwowskiej” тим певніше предложив судови, позаяк по безскутечній упливі того речниці, книжочки ті встануть узнаї ва амортизовані.

Львів, дня 28 марта 1896.

L. 8316 (2926)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy istniejącej już firmie: „Stowarzyszenie pożyczkowe i oszczędności Wzajemna pomoc w Podgórzu z poręką nieograniczoną w sądzie zapisane”, że na XVI ogólnem Zgromadzeniu członków tegoż stowarzyszenia wybrano w sposób statutu przepisany, w miejsce ustępującego dyrektora p. Wincentego Cichockiego, dyrektorem dotychczasowego zastępcę dyrektora p. Józefa Stępienia, zaś zastępcą dyrektora p. Józefa Domańca emerytowanego urzędnika państwowego w Podgórzu, który stosownie do przepisu § 35 statutu podpisywać będzie firmę Stowarzyszenia, całym imieniem i nazwiskiem.

Kraków, dnia 6 marca 1896.

L. 2069 (2907 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy w sprawie egzekucyjnej c. k. galic. funduszu propinacyjnego we Lwowie przeciw Gerschonowi Schiffmanowi jako z życia i miejsca pobytu niewiadomemu pto 25 zł. ustanowił dla tegoż kuratorem Icka Eisenberga z Mielnicy.

Mielnica, 10 marca 1896.

L. 9304 (2930)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wykreślenie z rejestru dla firm pojedynczych firmy: „Antoni Łuszczkiewicz” przedsiębiorca budowli w Krakowie z powodu śmierci właściciela.

Kraków, 13 marca 1896

